

TURNUL DE VEGHERE

Vestii din
Împărăția lui Jehova

„Și vor ști că eu sunt Jehova”

-Ezekiel 35:15

ANUL XXVI

1948

Nr. 6

CONȚINUTUL

Servii lui Dumnezeu ai veștii bune	83
Ingerei și oameni	84
Cum devine cinera un serv al lui Dum- nezeu	85
Nu hirotocuiți prin oameni	86
La ce vârstă	88
Femei	88
O societate de servi ai lui Dumnezeu	89
Prin peninsula Iberică	91
Adunări în departamentul Ronului și în Elveția	92
Texte și Comentarii	96

© W.T.B. '48

VOI SUNTEȚI MĂRTORIILOR MEI. ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU! (Levit. 24:12)

Apare bilingv în Editura
ASOCIAȚIEI MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA

Persoană juridică morală
București 2, Str. Basarabia No. 38

Redactată și publicată de către:

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117, Adams Street — Brooklyn 1. N. Y., U. S. A.

Funcționari:

N. H. KNORR, Președinte GRANT SUITER, Secretar

(Urmare din pag. 96)

inaltă, s'a făcut din iubire, bunătațe și milă față de omenirea păcătoasă, imperfectă (2 Pet. 3:1, 15). Pentru a fi drept față de Sine, Iehova Dumnezeu nu va permite aceasta pentru totdeauna. La timpul Său înțelept, după ce scopul Său va fi fost realizat, El va întrebuița puterea Sa atotputernică, ca să aducă la un sfârșit potrivit această ocărire și opoziție nelegiuită. Până atunci va fi descoperit ca Acela, căruia nimeni nu I se poate asemăna în răbdarea în atâtea, și va câștiga punctul Său în controversa de mult timp începută. W 15.7.

24 Aprilie

Domnește în mijlocul vrășmașilor Tăi. — Ps. 110:2.

Treizeci și patru de ani au trecut de când iustală Dumnezeu pe Christos Isus ca Rege domnitor pe tron, și El totuși încă n'a nimic vrășmași Săi în cer și pe pământ. Cum a domnit El atunci în mijlocul vrășmașilor Săi? Ce a făcut El spre a arăta în mod vizibil oamenilor pe pământ că El domnește? El a făcut o lucrare salvatoare de viață, mai înainte de a porni la nimicirea tuturor vrășmașilor Săi în războiul final al Armagedonului. Ce este acea lucrare? Este aceasta, anume, restatornicirea și înaintarea închinării lui Dumnezeu și Tatăl Său, Iehova, peste tot pământul. Deaceia, El a adunat pe supușii Săi laolaltă, și acei cari devin supușii Săi trebuie să se închine aceluiași Dumnezeu căruia I se închină El ca Regele lor, adică, lui Iehova Suveranului Celui Prea înalt din întreg universul. Pe nimeni alții, decât numai pe acești închinători ai lui Iehova îi va păstra Regele Uns vii prin Armagedon. El va nimici pe toți ceilalți ca vrășmași. W 1.9.

25 Aprilie

Cântați laude Regelui nostru, cântați laude. Căci Dumnezeu este Rege peste tot pământul. — Ps. 47:6, 7.

Mulțimi de oameni au ochii lor deschiși prin puterea luminătoare a adevărului Împărăției vestit de către poporul de legământ al lui Iehova. Prin ochii credinței ei văd pe Regele Său intronat, Christos Isus, mergând înainte spre biruință în Armagedon și spre domnia Sa de o mie de ani după aceea. Ei procedează acum întocmai după cum a procedat mulțimea de oameni acum nouăsprezece sute de ani cu ocazia coboririi lui Isus călare de pe Muntele Măslinilor și intrarea triumfală în Ierusalim. Toată mulțimea de ucenici, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile, pe cari le văzuseră, zicând: „Binecuvântat să fie Regele care vine în numele lui Iehova! Pace în ceruri, și glorie în cerurile cele mai înalte“. (Luca 19:37, 38, *Diaglott*). Astăzi Regele călărește din nou! Soarta oamenilor depinde acum de faptul dacă ei vor înceta de a mai înălța oamenii acestei lumi dușmane și de aci înainte să îndrepte laudele lor spre Iehova Dumnezeu și spre Regele Său. W 15.8.

26 Aprilie

Ochii tăi vor vedea pe Rege în frumusețea sa. — Isa. 33:17

Minunate, într'adevăr, sunt lucrurile vizibile astăzi ochilor cari au fost instruiți să privească la stările și evenimentele timpului nostru în mod scriptural. Multele amănunte cu privire la scena mondială modernă, toate se unesc spre a dovedi că noi suntem la sfârșitul acestei lumi și că vecinica împărăție a lui Iehova Dumnezeu prin Christosul Său a fost întemeiată în ceruri. Acest semn al timpurilor noastre devine din ce în ce mai clar vizibilității noastre, după cum lumina zorilor lumii noi strălucеște dela 1914 d. Chr. cămășita creștinilor credincioși astăzi și însoțitorii lor de bine, văd acum eterna împărăție a lui Dumnezeu. Ei au fost eliberați din robia organizațiunii mondiale a lui Satan, din apăsările și din religia ei orbitoare. Ei sunt aceia cari sunt descriși și la Isaia 29:18: „În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții, și ochii orbilor, izbăviți de negură și întunecare, vor vedea“. W. 1.8.

27 Aprilie

Se știe străns de Capul. din care tot trupul, hrănit și susținut încheag, cu ajutorul închețurilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu. — Col. 2:19.

Intențiunea dușmanului este de a despărți pe toți membrii organizațiunii lui Dumnezeu și a-i face să stea deoparte, spre a depinde de directa conducere individuală a Domnului Dumnezeu, neavând o organizațiune care să-i lege împreună ca frați, ca membrii ai familiei lui Dumnezeu cu un standard al credinței, speranței și acțiunii. Astfel, cu toate legăturile rupte dela organizațiune, ei ajung ținte ușoare pentru adversar și pentru ostile sale, spre a-i dobori unul câte unul și spre a-i lovi de moarte cu săgețile sale arzătoare. Toți aceia cari poartă de grijă pentru propria lor siguranță spirituală vor rezista argumentelor provocatoare de rupturi ale oamenilor cari caută să tragă ucenicii după ei. Cei credincioși vor păstra viziunea lor despre organizațiunea teocratică a lui Iehova clar și nereșezit înaintea lor și vor păstra unitatea lor cu ea. W 1.1.

28 Aprilie

Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el Pământul și cerul au fugit dinaintea lui, și nu s'a mai găsit loc pentru ele. — Apoc. 20:11.

Prin nimicirea cerurilor demonice și a organizațiunii pământești corupte a lui Satan la sfârșitul judecății națiunilor, Satan Diavolul este legat pentru o mie de ani. Apoi urmează o zi de o mie de ani de încercare, care va cuprinde chiar și pe cei morți. Cel ce șade pe marea tron alb, culoare care simbolizează curăție și dreptate, este Iehova Dumnezeu; Dar la acest timp de judecăție El este reprezentat prin Fiul Său uns și pus pe tron. (Apoc. 20:12; Ioan 5:26-30). Morții preumbriți ca veșminte din mare, din moarte și de Jades, nu cuprind pe cei 144.000 de membri ai „Casei lui Dumnezeu“, frați spirituali ai lui Christos. Aceștia iau parte la prima nviere, înaintea oamenilor în general, și la începutul zilei de judecăție de o mie de ani ei sunt puși pe tron cu Christos Isus. W 1.7.

29 Aprilie

Șase bărbați venă din direcția porții de sus, care stă cu fața spre Nord, fiecare purtând o unealtă de nimicire, și însoții de un alt bărbat îmbrăcat în haină de în, cu cornul de cerneală al unui scriitor la brăul său. Ezech. 9:2, Moffat.

Bărbații cu unele de nimicire, nu preumbresc șase bărbați terali, ci preumbresc oștiri organizate, pe cari Dumnezeu le folosește pentru a-Și executa mânia Sa dreaptă împotriva creștinătății. Tot așa și cel de al șaptelea bărbat. El nu preumbrește pe un oarecare bărbat individual pe pământ astăzi, ci pe organizațiunea servilor unși ai lui Dumnezeu pe pământ, cari sunt membrii ai „trupului lui Christos“. Isus Christos este Capul lor nevăzut iar ei sunt membri rămași ai „trupului Său“ încă pe pământ. Prin regula scripturală că „înul curat este dreptatea sfinților“ (Apoc. 19:), acest bărbat îmbrăcat în în este în serviciul drept al lui Dumnezeu și nu are nicio simpatie și nicio legătură cu nădreapta organizațiune a creștinătății și cu uriciunile ei religioase. El nu are decât o însărcinare de serviciu specială despre care trebuie să raporteze. W 15.9.

30 Aprilie

Sunteți servii acelui de care ascultați. Rom. 6:16.

Un serv credincios al lui Dumnezeu servește pe Acela al cărui serv este, adică, pe Dumnezeu. El nu servește pe această lume, deoarece serviciul și prietenia acestei lumi sunt de-a dreptul dușmănie împotriva lui Dumnezeu. (Iac. 4:4). El nu servește națiunilor acestei lumi, nici creștinătății, nici guvernărilor politice ale lumii. El nu ar putea să facă aceasta și în același timp să-și păstreze calitatea sa de serv înaintea Domnului Dumnezeu, deoarece profetia a prezis că națiunile, regi și domnitorii lor vor fi mâniați și furioși când Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic își va lua în Sine marea Sa putere și va începe să domnească. Ei nu vor binecuvânta și nu-I vor da mulțumiri pentru facerea acestui pas pentru a aduce noua lume a dreptății pentru „oamenii de bine“. (Apoc. 11:15-18). Un serv al lui Dumnezeu este în mod necesar un serv de partea Sa a discuției cu privire la suveranitatea universală, adică, Cine va stăpâni lumea? W 15.10.

SERVII LUI DUMNEZEU AI VESTII BUNE

„Domnul (Iehova) și-a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpânește peste tot. Binecu-vântați pe Domnul (Iehova), toate oștile Lui, robii Lui, cari faceți voia Lui!” — Ps. 103:19,21.

Iehova a ținut timpurile și momentele fixate de către El însuși când, în anul 1914 d. Chr., și-a întemeiat împărăția, ca să preia din nou stăpânirea Sa deosebită peste pământul nostru. În acel timp s-au sfârșit cele „șapte vremuri”, pe cari le-a fixat pentru permiterea stăpânirii neîntrerupte a națiunilor peste pământ, adică cei 2520 de ani, cari s’au început în 607 î. Chr., la căderea împărăției lui Iuda în Ierusalim. (Dan. 4:16, 23; Ezech. 21:30-32). Acum, a sosit timpul hotărât când a dat împărăția unei lumi noi a dreptății Alesului Său, al cărui drept este să stăpânească ca Reprezentantul lui Iehova, adică unuia, care în profeție este numit „fiu al omului”. (Dan. 7:13, 14). Aceasta este o veste bună în mai mult de cinci mii de ani ai istoriei omenirii. Ea arată realizarea apropiată a făgăduinței divine, conform căreia sămânța femeii lui Dumnezeu va zdrobi capul șarpelui, va aduce eliberarea omenirii suspinatoare și va îndreptăți numele lui Iehova, a Stăpânitorului peste toți. (Gen. 3:14, 15). Acuma, dela 1914, a sosit prin urmare timpul, când toate oștirile Sale trebuie să-L laude și, mai cu seamă, țării servii lui Dumnezeu, ca să voiesc să fie astăzi făcători ai voiei Sale pe pământ. Ei îl laudă prin faptul că fac cunoscute lucrările Sale minunate și virtuțile Sale și preamăresc stăpânirea Sa teocratică înaintea tuturor oamenilor de bine, cari iubesc dreptatea.

² Persoanele, cari au o înclinare spre dreptate și flămâneză și însetează după o stăpânire dreaptă peste o lume unită, ar trebui să încerce să constate, cine îndeplinește în realitate datoria serviciilor sau propovăduitorilor lui Dumnezeu. Sunt aceia, cari dovedesc destoinicia profetită: „Toate lucrările Tale Te vor lauda, Doamne, Iehova! Și credincioșii (sfînții) Tai Te vor binecuvânta (lauda). Vor spune slava împărăției Tale, și vor vesti puterea Ta, ca să faci cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta, și strălucirea plină de slavă a împărăției Tale”. (Ps. 145:10-12). Numai și numai prin astfel de servi credincioși ai lui Dumnezeu, ai lui Iehova, vor auzi oamenii, cari flămâneză după adevăr și dreptate, acea veste a împărăției, care îi va păzi de desamăgirile grele ale secolului nostru critic.

³ Cine sunt servii Evangheliei, servii adevărați ai lui Dumnezeu? Aceasta este o întrebare, care a devenit deosebit de acută, când națiunile creștinateții s’au încins la al doilea război mondial. Hotărîrea întrebării a fost lăsată într’un timp stăpânit de pasiunea războiului mai cu seamă tribunalelor omenești și comisiunilor de administrație. Mulți, cari s’au faliți încoace și încolo că sunt servii lui Dumnezeu, au fost excepția dela cerințele, pe cari le-a pus războiul națiunilor luptătoare, în timp ce mii de alții, despre

cari Sfânta Scriptură mărturisește, că sunt servii încercați ai lui Dumnezeu, au fost combătuți, poziția lor de fapt a fost înjosită și disprețuită, și drepturile lor la excepții convenite le-au fost refuzate într’o astfel de măsură, încât au fost chiar și întemnițați. Prin răbdarea lor credincioasă a astorfel de nedreptăți și prin conducerea pe mai departe a lucrării lor de propovăduire, pe cât aceasta le-a fost posibil, au adus dovada încă mai cu putere, că sunt servi ai lui Dumnezeu, propovăduitori ai Evangheliei.

⁴ Dacă ne referim la Sfânta Scriptură inspirată ca autoritatea noastră supranaturală, care are de spus ultimul cuvânt în chestiune, trebuie să fim de acord, că un serv credincios al lui Dumnezeu servește aceluia al cărui serv este, adică lui Dumnezeu. (Rom. 6:16). El nu servește acestei lumi, pentru că serviciul și prietenia acestei lumi sunt numite în Iacobi 4:4 dușmănie directă împotriva lui Dumnezeu. El nu servește nici națiunilor acestei lumi, nici creștinateții și nici guvernelor politice ale acestei lumi. El n’ar putea face aceasta și în același timp să-și mențină poziția ca serv al Evangheliei față de Dumnezeu Domnul, pentru că profeția a prezis, că națiunile și regii și stăpânitorii lor sunt mâniate, da, infuriate, când Dumnezeu, Domnul, Cel Atotputernic, își ia puterea cea mare la sine și începe să stăpânească. Ei nu-L laudă și nu-I aduc mulțumită pentru că se apucă să introducă pentru „oamenii de bine” lumea nouă a dreptății. — Apoc. 11:15-18.

⁵ Un serv al lui Dumnezeu este în mod necesar cineva, care stă de partea lui Dumnezeu a marelui chestiuni de discuție, care se învârtă în jurul stăpânirii universale, așa dar întrebarea: „Cine va governa lumea?” Predicatorii în religiile creștinateții nu lucrează ca servii lui Dumnezeu, ci se poartă ca domni peste poporul de rând și se amestecă între stăpânitorii politici ai acestei lumi, din care creștinatețea este partea dominantă. Atitudinea lor „preacurvară” față de puterile nesincere, necinstite ale acestei lumi, face de minciună susținerea lor, că sunt reprezentanții oficiali ai lui Dumnezeu, dar atâta timp cât posedă titlurile făcute de oameni și date de oameni ca „doctor în teologie”, „Sfinția voastră”, „Papa”, etc., ei cugetă că sunt fără îndoială servii adevărați ai lui Dumnezeu. Așa se înșeală ei pe sine și înșeală și masele omenirii.

⁶ Cuvântul românesc *serv* accentuează în sine deja cugetul serviciului ca slujitor, pentru că arată locul subordonat al persoanei slujitoare. În Biblia engleză apare în locul acestuia adeseori cuvântul *minister*, Acesta este de origină latină și vine dela cuvântul *minus* (ceea ce înseamnă *mai puțin*), care stă în comparativ și are terminațiunea *ter*, întocmai după

¹ Pentru că să laude servii lui Dumnezeu mai ales din 1914 pe Dumnezeu, și în ce chip?

² Pentru că să căutăm pe aceia, cari îndeplinesc datoria serviciilor adevărați ai Dumnezeu?

³ Cum au adus servii adevărați ai lui Dumnezeu dovada pentru slujba lui în încă mai tare?

⁴ Cui îi subiește un serv credincios al lui Dumnezeu, și cui nu-i slujește?

⁵ Ce dovedește, că susținerea preoților religiei, că sunt servii lui Dumnezeu nu este adevărată?

⁶ Cum arată cuvântul *minister* în sine deja spre slujitor?

cum cuvântul *Magister* sau *maestru* se derivă dela *magis* (ceea ce înseamnă mai mult), stă în comparativ și se termină cu *ter*. Cuvântul care apare în scrierile ebraice ale Bibliei, care în englezește în general a fost tradus cu „*minister*”, este tradus tot așa de bine cu „*serv*” și „*slujitor*”, și din aceasta se arată datoria adevărată a unei persoane în această poziție. În scrierile grecești ale Bibliei cuvântul în chestiune se numește *diákonos*. Se compune din două cuvinte: *diá*, ceea ce înseamnă prin, și *kónis*, ceea ce înseamnă praf, prin ceea ce se arată la cineva care prin alergarea încoace și încolo în serviciul unui altuia se umple de praf.

⁷ Miniștrii regelui Solomon, pe cari regina din Seba i-a privit pe toți cu mare mirare, au fost de fapt servii săi, cari au îndeplinit anumite obligații impuse lor cu caracter public sau oficial. Ei au servit pe rege și au stat înaintea lui, ca să fie gata pentru serviciu. (1 Regi 10:5). Prin faptul că au servit credincios pe Rege, au servit și pe Iehova Dumnezeu, pentru că „Solomon a șezut pe scaunul de domnie al Domnului (Iehova), ca împărat în locul tatălui său David”, ceea ce despre regii și stăpânitorii creștinătății nu se poate spune deloc. (1 Cron. 29:25). Levii, cari au servit cu bucurie lui Aaron, marelui preot al lui Izrael și fratelui lui Moise, au fost pur și simplu servii săi; în același timp însă au fost servii lui Dumnezeu, ai lui Iehova, pentru că a poruncit lui Moise: „Apropie de tine pe fratele tău Aaron și pe fiii săi, și i-ai dintre copiii lui Israel și pune-i deoparte în slujba Mea ca preoți: pe Aaron...” (Ex. 28:1). „Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: apropie seminția lui Levi, și pune-o înaintea preotului Aaron, ca să fie în slujba lui. Ei să aibă grijă de tot ce este dat în paza lui și de tot ce este poruncit întregii adunări, înaintea cortului întâlnirii: să facă slujba cortului”. — Num. 3:5—7.

Ingeri și oameii

⁸ Cel mai mare sery oficial al lui Dumnezeu Cel prea înalt, este propriul Său Fiu, primul născut, singurul Său urmaș născut, care acum este cunoscut ca Christos Isus. El ocupă acest loc înălțat, pentru că El, aliat cu Iehova Dumnezeu, este una dintre „stăpânirile cele mai înalte”. Fiecare suflet temător de Dumnezeu să-I fie supus ca și puterii celei mai înalte, Iehova Dumnezeu pentru că Dumnezeu L-a numit la această poziție. El este acela, despre care apostolul Pavel a scris comunității de creștini din Roma: „Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele, și vei avea laudă dela ea. El este slujitorul (*diákonos*) lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău”. (Rom. 13:1-4) Marele Minister sau serv Isus Christos are legiuni de ingeri sfinți la dispoziția Sa; dar aceste creaturi spirituale sunt înainte de toate servii lui Dumnezeu, ai lui Iehova. „Din vânturi îți faci soli (in-

geri; trad. americ.), și din flăcări de foc, slujitor” (Ps. 104:4). Pentru a dovedi din Biblie, că Christos este una din stăpânirile cele mai înalte și stă peste ingerii sfinți, apostolul citează acest verset și spune: „Și despre ingeri zice: „Din vânturi face ingeri ai Lui; și dintr-o flăcără de foc, slujitori ai Lui”; pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeu (tronul Tău este Dumnezeu, *Biblia Americ. Stand.*, nota marg.), este în veci de veci; toiagul domniei-Tale este un toiag de dreptate”. Evr. 1:7, 8.

⁹ De aceea a fost la loc că, după ce Isus a fost botezat și s'a împotrivit ispitelor Diavolului timp de patruzeci de zile în pustie, s'a întâmplat aceea, ce este raportat în Matei 4:11: „Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște ingeri, și au început să-I slujească”. (Tot la fel Marcu 1:13). Fără îndoială au adus hrană la Isus cel flămând din ordinul lui Dumnezeu, după ce Isus a refuzat să-și întrebuițeze puterea făcătoare de minuni în mod egoist pentru a face astfel de hrană, când a zis Diavolului: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Vezi și 1 Regi. 19:5-8.

¹⁰ În timpul vieții Sale ca om pe pământ, Isus Christos a fost servul model al lui Dumnezeu. În mod necesar toți, cari voiesc să fie servi adevărați ai lui Dumnezeu, trebuie să urmeze pilda, pe care a dat-o. El a spus, că a venit pe pământ înainte de toate, nu ca să fie preaslăvit ca un papă, ci ca să facă serviciu pentru adevăr și dreptate. Urinătorilor Săi le-a zis: „Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n'a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. (Mat. 20:26-28). Isus s'a îngrijit de urmașii Săi, cari au venit personal în atingere cu El, cum se îngrijește un păstor pentru oile sale, și până la moartea Sa de martir le-a apărut interesele vecinice. Pentru a împlini profeția, și-a mărginit serviciul nemijlocit aproape exclusiv la Iudeii tăiați împrejur ai casei lui Israel. El a zis: „Eu nu sunt trimes decât la oile pierdute ale casei lui Israel”. (Mat. 15:24). Acești Izraeliți tăiați împrejur au fost urmașii naturali ai părinților Avraam, Isaac, și Iacob, cărora Iehova Dumnezeu Le-a promis binecuvântări. Cugetându-se la aceste lucruri, a zis apostolul Pavel: „Eu spun, că Christos a devenit servul celor tăiați împrejur din cauză că Dumnezeu este adevărat, pentru că să adevărească făgăduințele date părinților, dar ca păgânii trebuie să laude pe Dumnezeu din pricina milei de care au avut parte”. Rom. 8:9, B. Zürcher rev.

¹¹ Astfel au primit Izraeliți tăiați împrejur primele binecuvântări din serviciul pământesc al lui Isus; dar Isus a fost înainte de toate servul lui Dumnezeu. Cum așa? Pentru că a propovăduit Evanghelia sau vestea bună despre împărăția lui Dumnezeu, în care scop L-a uns Dumnezeu cu spiritul. El a citat profeția lui Isaia 61:1, 2 și a zis: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M'a uns să vestesc săracilor Evanghelia;... și să vestesc (să propovăduiesc,

⁷ Ce au fost miniștrii regelui Solomon și ai preotului Aaron?

⁸ Cine este servul principal al lui Dumnezeu? Pentru ce este mai înalt decât alte creaturi spirituale?

⁹ Cum s'a purtat în mod potrivit ingerii față de Isus după ispitierea Sa?

¹⁰ Cum a fost Isus pe pământ un sery de exemplu al lui Dumnezeu?

¹¹ În ce măsură a fost El servul lui Dumnezeu, dar dela ce n'a fost ex-

Allioli) anul de îndurare al Domnului". (Luca 4:17-21). Prin faptul că Isus cu ajutorul spiritului lui Dumnezeu a îndeplinit credincios serviciul hotărît pentru El, s'a dovedit ca un serv al Evangheliei lui Dumnezeu. El nu s'a ocupat cu politica, facerea de gheșefturi sau cu militarismul, ci stă scris despre El, „Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cel doisprezece erau cu El; și mai erau și niște femei,... cari-L ajutau cu ce aveau". (Luca 8:1-3) Păstrând o neutralitate absolută față de certurile politice ale acestei lumi, El a propovăduit Evanghelia, dar aceasta nu L-a cruțat dela persecuție, ci potrivnicii Lui religioși L-au dat să fie jintuit pe un lemn, sub acuza: „Pe omul acesta L'am găsit ațărând neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, și zicând că El este Christosul, Împăratul... Întărită norodul, și învață pe oameni prin toată Iudea, din Galilea, unde a început, până aici". (Luca 23:1, 2, 5) Prin faptul că Isus a răbdat astfel suferințele până la moarte, pentru că a propovăduit statornic și fără compromis Evanghelia, El a dat vestitorilor Evangheliei exemplul adevărat.

Cum devine cineva un serv al lui Dumnezeu?

¹¹ Cum poate deveni cineva un serv al lui Dumnezeu, un propovăduitor al Evangheliei și cum poate urma pe Fiul Său Isus Christos? Preoții religiei creștinătății vor răspunde: „Prin faptul că este hirotonit de către preoțime sau este recunoscut și aprobat de către organizațiunea lor religioasă". Aceasta însă nu s'a putut spune despre Isus Christos. El n'a fost nici aprobat și nici hirotonit de către preoțimea și sistemul religios al zilelor Sale. Niciun om nu L-a hirotonit, nici măcar Ioan, fiul preotului Zaharia, care L-a botezat în Iordan. El nu s'a tras dela naștere din familia preoțeaică a lui Aaron sau din seminția lui Levi; totuși s'a consacrat lui Dumnezeu, zicând: „Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!" (Evr. 10:7; Ps. 40:7, 8). Pentru a reprezenta o mărturisire publică, că s'a consacrat astfel facerii voinței lui Dumnezeu, cum este explicată aceasta în carte sau Biblie, Isus a stăruit ca Ioan să-L boteze. După aceea Tatăl Său, Iehova Dumnezeu, a hirotonit pe Isus ca serv al Său al vestii Evangheliei, turnând spiritul Său asupra Lui și spunând: „Tu esti Fiul Meu prea iubit, Tăe și-am dat pecetea aprobării Mele". (Marcu 1:11 *Moultons Prot.*, engl.) După aceea Isus cel uns cu spiritul a declarat, că Dumnezeu L-a trimis, ca să propovăduiască Evanghelia. Prin faptul că a propovăduit împărăția lui Dumnezeu, a făcut voința lui Dumnezeu, pentru care a venit ca să o facă, și a servit pe Dumnezeu.

¹³ Deoarece Isus a posedat hirotonirea cea mai importantă și cea mai de lipsă, aceea dela Dumnezeu, dela Cel Prea Înalt, n'a trebuit să se adreseze la școlile de teologie ale religiei iudeice din zilele Lui cari au fost conduse de rabinul Gamaliel sau de către alți rabini distinși. Că El nu s'a dus și a re-

fuzat să viziteze astfel de instituții teologice recunoscute, a fost binecunoscut, pentru că este scris: „Isus S'a suit la Templu, Și învăța norodul. Iudeii se mirau, și ziceau: Cum are omul acesta învățătură, căci n'a învățat niciodată"? El n'a fost nevoit să învețe învățătura unui om, ci a făcut cunoscut învățătura aceluia, care L-a hirotonit, de aceea a zis Isus: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celuice Mă trimis pe Mine". (Ioan 7:14-16). Dacă Isus n'a studiat în școlile-teologice religioase, unde sau când a studiat? Ei bine, El a studiat până la vârsta de treizeci de ani, când a fost încă tâmplar, și și în decursul celor patruzeci de zile a ajunării Sale în pustie, după ce a fost botezat în apă și a fost uns cu spiritul lui Dumnezeu.

¹⁴ Cum a devenit Petru și Ioan servii lui Dumnezeu ai Evangheliei? Și despre ei s'a știut, că n'au frecventat școli teologice religioase, ci au fost până de curând pescari la marea Galileii. Vorbirea lor a trădat, că au fost bărbați neînvațați; și noi citim despre ei, când au stat la interogatoriu înaintea membrilor școlai la teologie ai tribunalului celui mai înalt iudeu: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s'au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus". (Fapte 4:13). Cu toate acestea, Petru și Ioan au fost servi numiți ai Evangheliei lui Dumnezeu, ceea ce acei judecători ai legii învățați, instruiți, nu au fost.

¹⁵ Cum au devenit Petru și Ioan astfel de servi? În felul următor: Ei au auzit, cum a propovăduit Ioan Botezătorul pocăință, adică părere de rău față de Iehova Dumnezeu; și lor le-a părut rău și au fost botezați cu botezul hotărît pentru Iudei al lui Ioan; și ei au devenit ucenici ai lui Ioan. Prin Ioan au fost prezentați lui Isus cel botezat și uns, după ce s'a întors din pustie după șederea Sa de patruzeci de zile. Isus nu i-a provocat să frecventeze o școală teologică religioasă, ci i-a invitat să-L urmeze și să rămână în societatea Sa. El i-a învățat învățătura adevărată, le-a arătat cum trebuie să servească pe Dumnezeu și le-a dat școlare practică în propovăduirea Evangheliei adevărate. (Ioan 1:35-51; 2:1-12; Mat. 4:17-22). Așa cum L-a trimis Tatăl Său ceresc ca să propovăduiască, așa a trimis Isus pe ucenicii Săi ca să propovăduiască, prin faptul că le-a zis după învierea Sa din cei morți: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile (popoarele *B. Amer. Stand.*), botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului". Mat. 28:18-20.

¹⁶ La zece zile după ce Isus s'a înălțat la cer Iehova Dumnezeu a hirotonit pe de deplin pe Petru și Ioan precum și pe toți ceilalți din rămășița credincioasă a Iudeilor, prin faptul că a turnat spiritul Său sfânt sau puterea Sa activă peste ei, în timp ce între Iudei era în curs sărbătoarea Rusaliilor. Întrucât Christos este servul principal al lui Dumnezeu, căruia L-a

¹¹ Cum a devenit Isus servul hirotonit al Evangheliei?

¹³ Unde a studiat Isus și și-a câștigat prin aceea cunoscut nă-le pentru această slujbă a serviciului?

¹⁴ Ce știm despre instruirea lui Petru și Ioan în timpul tineretii lor?

¹⁵ Cum au primit școlare practică pentru slujba serviciului lor?

¹⁶ În ce scop și cum au fost hirotoniți complect ca să fie servi ai Evangheliei?

dat toată puterea necesară în cer și pe pământ. Iehova Dumnezeu i-a hirotonit prin Isus Christos, Conducătorul și Capul lor. Dumnezeu L-a întrebuințat să toarnă spiritul sfânt sau puterea nevăzută asupra ucenicilor Săi. Către mulțimea uimită a zis prin urmare Petru, care la Rusalii a fost umplut cu acest spirit: „Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S'a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit dela Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți”. (Fapte 2:32, 33). Așa a primit hirotonirea și împuternicirea de a fi servul lui Dumnezeu ai Evangheliei, cum le-a spus Isus tocmai înainte de înălțarea Sa: „Dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt... Voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului”. (Fapte 1:5, 8). După cum se vede, școlile de teologie religioase și comunitățile religioase organizate nu au parte la hirotonirea legală a adevăraților servi ai Evangheliei lui Dumnezeu.

Nu hirotoniți prin oameni

¹⁷ Dar n'au fost oare de lipsă din acel moment apostolul Petru și așa zisii „urmașii” săi pentru hirotonirea altora, ca să-i facă servii oficiali ai lui Iehova și reprezentanții Evangheliei? Raportul din Faptele Apostolilor răspunde nu! Afară de Petru au fost la Rusalii cam 119, cari au primit spiritul sfânt al hirotonirii și anume nu dela sau prin Petru, ci dela Iehova Dumnezeu prin Fiul Său preaslăvit Isus. Toți aceștia și nu numai Petru singur au propovăduit, pentrucă i-a mânat puterea aceluia spirit. Despre mulțimea de oameni, care i-a auzit propovăduind pe toți, citim: „Ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: Fraților, ce să facem? (nu numai: frate Petre)”. (Fapte 2:4, 37). Raportul ne spune mai departe, că după pocăința și botezul lor, au stăruit în învățătura apostolilor (nu numai învățătura lui Petru), în legătură frățască, în frângerea pâinii, și în rugăciuni”. — Fapte 2:42.

¹⁸ Pavel, fostul Saul din Tars, persecutătorul a pus o întrebare, ca să argumenteze despre ea, și a zis: „Sunt ei Evrei? Și eu sunt! — Sunt ei Israeliți? Și eu sunt! — Sunt ei sămânța lui Avraam? Și eu sunt! — Sunt ei slujitori ai lui Christos?” La această întrebare din urmă a răspuns Pavel convins: „Eu sunt și mai mult. În osteneți și mai mult: în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte!... Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Christos, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint!” (2 Cor. 11:22-31). Bine, dacă Pavel a fost un propovăduitor și serv al lui Christos, l-a hirotonit oare Petru pentru aceasta? Faptele scrise răspund cu un nu hotărât! Din cauza persecuțiilor ce stăpâneau, Petru și împreună apostolii cu el, lucrau în Ierusalim „subteran”, în timp ce Pavel sau Saul din Tars a trăit în sau aproape de Damasc, așa dar a fost peste 400 de kilometri

departe de Ierusalim, când i-a părut rău de cursul său, s'a convertit și a fost hirotonit ca un serv al lui Christos. Printr'o vedenie minunată i s'a arătat Domnul Isus pe drumul către Damasc, l-a lovit cu orbire prin privescerea strălucitoare și l-a îndrumat, ca să meargă la Damasc, spre a afla ce trebuie să facă. După aceea, Domnul Isus a trimis pe un anumit ucenic în Damasc cu numele Anania, deci nu pe Petru, la Saul; și Anania a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care ți s'a arătat pe drumul pe care veneai, m'a trimis ca să capeți vederea, și să te umpli cu Duhul Sfânt”. — Fapte 9:17.

¹⁹ Pavel nu spune, ce i-a mai spus Anania, adică: „Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Negrihănit, și să auzi cuvinte din gura Lui; căci li vei fi martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile, pe cari le-ai văzut și auzit. Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul, și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului”. (Fapte 22:14-16) Observați, că Anania a zis, că Dumnezeu a hotărât sau a hirotonit pe Saul cel convertit ca să devină un serv și martor înaintea tuturor oamenilor. Dumnezeu a fost acela, care prin Isus Christos, cel drept, l-a umplut cu spiritul sfânt și astfel l-a hirotonit. Saul n'a mers la Petru, la Ierusalim, ca să fie hirotonit, și nu Petru a fost acela, care a trimis pe Anania ca așa zis „delegat apostolic”. Raportul spune despre Saul cel convertit și umplut cu spirit: „Saul a rămas câteva zile cu ucenicii, cari erau în Damasc. Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi (sau între Iudei, nu păgâni) că Isus este Fiul lui Dumnezeu. După câțva timp, Iudeii s'au sfătuit să-l omoare”. (Fapte 9:19, 20, 23) Numai după trei ani de astfel de propovăduire și activitate ca servul lui Dumnezeu a mers Pavel spre Sud în jos la Ierusalim și s'a întâlnit acolo cu apostolul Petru și Iacob. (Fapte 9:26-29) Spre a arăta că nu i s'a dat o hirotonire omenească, a zis Pavel:

²⁰ „Dar când Dumnezeu — care m'a pus deoparte, din pântecul maicii mele, și m'a chemat prin harul Său, — a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n'am întrebat pe niciun om, nici nu m'am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în Arabia. Apoi m'am întors din nou la Damasc. După trei ani, m'am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la el cincisprezece zile. Dar n'am văzut pe nimeni altul dintre apostoli, decât pe Iacov, fratele Domnului. În cele ce vă scriu iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint. După patru-sprezece ani, m'am suit din nou la Ierusalim, împreună cu Barnaba: și am luat cu mine și pe Tit”. — Gal. 1:15-20 și 2:1.

²¹ În prima epistolă pe care a scris-o Pavel, cea către biserica, pe care a întemeiat o în Tesalonic, Macedonia; vorbește despre Timotei, fratele nostru și servul lui Dumnezeu. (1 Tes. 3:2) Cum a devenit Timotei un astfel de serv încât Pavel a putut scrie lui Timotei însuși și i-a putut spune: „Dacă vei

^{19,20} Cari fapte scrise arată mai departe, că nici Petru și niciun alt om n'a hirotonit pe Pavel ca să fie serv al lui Dumnezeu?

^{21,22} (a) Fost-a Timotei hirotonit de către Pavel sau de către o „ceată a bătrânilor”? (b) Ce a cauzat proorocia și punerea mâinilor pentru Timotei?

¹⁷ Cum știm noi, dacă Petru a fost necesar la hirotonirea altora?

¹⁸ Cum s'a făcut că Pavel a devenit un „serv al lui Christos”?

pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor (serv.) al lui Christos Isus". (1 Tim. 4:6) Devenit-a Timotei aceasta, prin aceea că l-a hirotonit Pavel sau un alt fratebătrân al comunității creștine? Pentru a treia oară sună răspunsul nu. Cum stă lucrul însă cu ceea ce a zis Pavel lui Timotei: „Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata presbiterilor”. „Să Inflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele”. (1 Tim. 4:14; 2 Tim. 1:6) Ce se poate spune despre aceasta? Ei bine, aceasta nu se referă la hirotonirea ca propovăduitor sau serv al lui Dumnezeu. Se referă la „dar” sau la „darul lui Dumnezeu”, care a fost dat consacraților credincioși, când le-au pus apostolii mâinile pe cap. A fost acel dar al lui Dumnezeu, prin care creștinului, care l-a primit, i-a venit acea putere de minuni, prin care a putut profeti sau a putut vorbi într-o limbă străină sau să o tâlmăcească sau a putut face vindecări. Pavel, la prima sa vizită de misiune în Listra, Asia Mică, s'a întâlnit cu Eunice, mama lui Timotei, și cu Lois, Bunica lui, și ele s'au făcut ucenice ale lui Christos. Aceste amândouă au instruit pe tânărul Timotei, deoarece Tatăl lui era un grec neconvertit. Acolo a numit Pavel și misionarul său Barnaba „presbiteri” sau o grupă de frați bătrâni pentru serviciu în poziții de răspundere în biserică. — Fapte 14:6-23.

²³ La câțiva timp după o conferință deosebită a corporațiunii conducătoare a bisericii în Ierusalim, Pavel a făcut o vizită ulterioară în Listra, de data această însoțit de Sila. Intre timp Timotei s'a dovedit ca un lucrător creștin foarte promițător. Poate că un creștin, care a posedat darul proorocii, a făcut o profecie despre serviciul viitor al lui Timotei ca „serv al lui Dumnezeu” sau că „ceata presbiterilor” sau grupa bătrânilor din Listra, cari au observat progresul lui Timotei, au trimis lui Pavel dinainte știre (proorocie) despre el și l-au recomandat pentru o numire. Frații „bătrâni”, cari au ocupat o slujbă în Listra, n'au putut da dela ei vreun „dar al spiritului”, tot așa de puțin cum n'a dat evanghelistul Filip Samaritenilor crezătorii botezați, sau ca omul, care a propovăduit celor doisprezece credincioși botezul lui Ioan, care încă nu le-a putut mijloci „darul” duhului”. Pavel însă a putut face aceasta. (Fapte 8:12-18; 19:1-7) Deci când Pavel s'a întors la Listra, a pus peste Timotei mâinile în modul obișnuit, și după aceea a primit Timotei dela Dumnezeu „darul spiritului”. Probabil că ceata bătrânilor s'a întrunit cu Pavel punând mâinile peste Timotei, sau poate frații „bătrâni” au pus mâna pe Timotei, recomandându-l apostolului Pavel ca să-l ia în considerare. Așa citim: „In urmă Pavel s'a dus... la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată grec. Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine, probabil că această mărturie bună a fost proorocia pe baza căreia i s'a dat lui Timotei darul deosebit). Pavel a vrut să-l ia cu el”. — Fapte 16:1-3.

²³ Din cauza rolului, pe care l-a jucat Pavel în

legătură cu credința și serviciul lui Timotei, l-a numit: Timotei, adevăratul meu copil în credință” și a zis: „Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după proorociile făcute mai înainte despre tine (sau prezicerile, cari au fost făcute de mult timp despre tine), este ca, prin ele să te lupți lupta cea bună”. (1 Tim. 1:2, 18) Cu moartea celor doisprezece apostoli s'a sfârșit în mod necesar darea darurilor spiritului prin ei, cum a prezis Pavel aceasta în 1 Corinteni 13:1-8. De aceea, obiceiul punerii mâinilor, a încetat cu ei. Deci, când, mai târziu, a pus cineva mâinile peste altul, aceasta a ilustrat cel mult, că acesta a fost hotărît la o poziție de răspundere sau la un lucru, dar n'a fost hirotonit ca un „serv al lui Dumnezeu”. Printr-o astfel de punere de mâni nu i se dă aceia, căruia i se pun în simbol mâinile, „darul lui Dumnezeu” sau „darul spiritului”.

²⁴ Rămâne deci clar, că hirotonirea de „propovăduitor” sau „serv al lui Dumnezeu” nu se face de către sau prin oameni, ci de Iehova Dumnezeu și prin Christos Isus, prim-minister-ul Său. „A rânduit (hirotonit, Biblia engleză) dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimită să propovăduiască”. (Marcu 3:14) Ca ministrul sau servul lui Dumnezeu Isus a zis ucenicilor Săi credincioși: „Nu voi M'ați ales pe Mine; ci Eu v'am ales pe voi; și v'am rânduit (hirotonit, B. engleză) să mergeți și să aduceți roadă”. (Ioan 15:16) A hirotoni înseamnă simplu, a plasa sau a pune într'un post al serviciului sau al răspunderii. Pentru a fi hirotonit, trebuie să crezi în Iehova Dumnezeu și Regele Său pus și Salvatorul Isus Christos, după cum reiese din cazurile examinate mai sus. Mai departe trebuie să dovedești această credință ca ceva de importanță de viață, prin faptul că-ți pare rău de viața de mai demult păcătoasă, lumească, după aceea te întorci dela lume, care stă sub stăpânirea lui Satan, sau te convertești și prin Mântuitorul Isus Christos te predai complect și fără rezervă lui Dumnezeu, cu scopul hotărît de a face de acuma înainte voința lui Dumnezeu. Pe un astfel de consacrat Dumnezeu îl hirotonește ca serv (*minister*) sau propovăduitor. Când? In timpul când primește consacrarea sa prin Christos și după aceea îl pune în serviciul Său sau îi dă să facă în comunitate cu toți ceilalți consacrați serviciul Său, adică propovăduirea Evangheliei. Pentru a face valabilă o astfel de hirotonire sau numire, Dumnezeu pune spiritul sau puterea Sa activă pe cel consacrat.

²⁵ Pe consacratul, pe care Dumnezeu îl alege ca să fie legat cu Christos Isus în împărăția cerească, Dumnezeu îl naște prin spiritul Său, pentru că să fie și el un fiu spiritual ca și Isus Christos; și îl unge prin faptul că-l unge cu spiritul sfânt. Când Dumnezeu primește astăzi pe un om de bine în serviciul Său, însă îi hotărăște viața vecinică pe pământul nostru sub împărăția cerească, atunci Dumnezeu pune spiritul Său sfânt peste el. Cu această ocazie El procedază la fel ca și cu oamenii credincioși din timpul dinainte de Christos, inclusiv Ioan Botezătorul, despre care îngerul Gavril a zis: „Și se va um-

²⁴ Cari sunt pașii necesari, cari duc la hirotonire?

²⁵ Ce rol joacă spiritul sfânt în hirotonirea membrilor rămășiței trupului lui Christos și a tovarășilor de bine?

plea de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale". (Luca 1:13-15) Despre credincioșii din timpul dinaintea de Christos a spus Petru cel uns cu spiritul: „Oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mânași de Duhul Sfânt". (2 Pet. 1:21) Impreună sunt prin urmare astăzi membrii unși creștini ai rămășiței și însoțitorii lor (consacrații de bine umpluți cu spiritul) „servii lui Dumnezeu". Ei au primit hirotonirea lordela Dumnezeu prin Isus Christos pentru a îndeplini serviciul deosebit la care sunt hotărâși: „Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul". — Mat. 24:14.

La ce vârstă?

²⁶ Ce vârstă trebuie să ai spre a deveni un „serv hirotonit al lui Dumnezeu"? Aaron, strănepotul lui Levi, a fost de 83 de ani, când a fost hirotonit ca să fie mare preot al lui Iehova pentru națiunea Izrael. Fratele său Moise a fost de 80 de ani, când a fost hirotonit în mod deosebit sau a fost pus profet al lui Iehova și mijlocitor, care a preumbrit în mod special pe Christos Isus. (Ex. 7:7; 28:1-4) Isus a fost însă de 30 ani, când a fost hirotonit cu spiritul sfânt ca să fie mare preot, profet și mijlocitor, care a fost preumbrit prin Aaron și Moise. (Luca 3:21-23) În ceea ce privește pe leviții bărbătești, cari au oficiat în cortul mărturiei ca ajutoarele lui Aaron, ei și-au luat oficiul activ în vârstă de douăzeci și cinci ani, pentruca să servească până în vârsta de cincizeci de ani, după care timp au făcut un serviciu de dători de sfat. (Num. 8:23-26) În ceea ce privește însă pe levitul Samuel, fiul lui Elcana, el a fost consacrat încă înainte de nașterea sa în mod deosebit lui Dumnezeu și îndatăce a fost înțărcat dela sânul mamei sale Ana, a fost pus în serviciul cortului mărturiei.

²⁷ Fost-a acest copil într-o vârstă atât de fragedă într'adevăr servul lui Dumnezeu? Ascultăți următorul pasaj din raport: „Elcana s'a dus acasă, la Rama, și copilul a rămas în slujba (servea, ministered, *B. engleză*) Domnului, înaintea preotului Eli... Samuel făcea slujba înaintea Domnului; și copilul acesta era îmbrăcat cu un efod de in". Și capitolul, care vorbește despre prima sa profeție, începe cu cuvintele: Tănărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli". Și dupăce a transmis profeția, este spus mai departe: „Samuel creștea, Domnul era cu el, și n'a lăsat să cadă la pământ niciunul din cuvintele Sale. Tot Israelul, dela Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului". — 1 Sam. 2:11, 18; 3:1, 19, 20.

²⁸ Acesta ă fost bine înțeles un caz din timpul de dinaintea de Christos și apostolii Săi; dar la Timotei este vorba de un caz de atunci încoace. În 1 Tesaloniceni 3:1, 2, apostolul Pavel numește pe Timotei un „serv al

lui Dumnezeu" când zice: „De aceea, fiindcă nu mai putem răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena, și v'am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul (servul) lui Dumnezeu în Evanghelia lui Christos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră". Timotei a fost încă un tinerel când a scris Pavel aceasta despre el, probabil că nu era încă de douăzeci de ani. Pavel a scris această scrisoare la un an; după ce a părăsit Listra și a luat pe tănărul Timotei în lucrarea sa de misiune. Când a fost silit să părăsească Tesalonicul și după aceea Berea, a lăsat pe Sila și pe Timotei în Berea și a mers singur la Atena. În timpul șederii sale în Atena și înainte de a călători mai departe la Corint, de unde și-a scris epistola, a înștiințat pe Timotei în Berea, să facă o vizită în Tesalonic și să afle cum le merge fraților de acolo în persecuție. În epistola sa (1 Tes. 3:6) vorbește, că Timotei în cele din urmă a venit în jos la Corint cu raportul și ce mult l-a mângâiat aceasta. (Fapte 17:13-16; 18:1, 5). Aceasta s'a întâmplat în anul 50 d. Chr. La mai mult ca zece ani mai târziu, cam între anii 60 și 64 d. Chr., Pavel numește pe Timotei încă tot un tănăr, pentru că atunci i-a scris: „Nimeni să nu-ti disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție". (1 Tim. 4:12). Cazul lui Timotei este un exemplu bun pentru minte, care dovedește, că un tănăr sau o femeie sub douăzeci de ani poate fi un „serv al lui Dumnezeu" hirotonit, fără ca ei să fi trebuit să umble la un seminar teologic.

Femei

²⁹ Și femeile pot fi „servi ai lui Dumnezeu", deși Pavel a dat îndrumările de organizare: „Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere". Aceste îndrumări către Timotei s'au referit la femei, în ceea ce privește învățatul înăuntrul comunității organizate a credincioșilor consacrați. (1 Tim. 2:11, 12). Aceasta reiese din îndrumările către comunitatea din Corint, către care Pavel a scris următoarele: „Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților. Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea... căci este rușine pentru o femeie să vorbească (învățând) în Biserică". — 1 Cor. 14:33-35.

³⁰ Indiferent de aceasta a arătat apostolul, că femeile pot fi propovăduitori ai Evangheliei sau slujitoare ale lui Dumnezeu? Cum? Pavel întrebunțează pentru Fivi, o femeie creștină, aceiași expresie (*diakonos*, ceea ce însemnează *Minister* sau *serv*) ca și pentru el însuși și Timotei și Christos Isus. Chencrea a fost portul de răsărit al fostului oraș Corint; și din Corint a scris Pavel către Romani: „Christos (Isus) a fost, în adevăr, un slujitor (*diakonos*) al tărierii împrejur, ca să dovedească credincioșia lui Dum-

²⁶ Ce vârstă au avut Aaron, Moise și Isus, când au fost hirotoniți sau puși în serviciu?

²⁷ Ce arată că Samuel încă ca copil în vârstă fragedă a fost un serv al lui Dumnezeu?

²⁸ Ce arată că Timotei în timpul hirotonirii sale a trebuit să fie încă un tinerel?

²⁹ Cum pot fi totuși hirotonite femeile, cărora nu le este permis să învețe?
³⁰ Cum arată Pavel că femeile pot fi „servi ai lui Dumnezeu"?

nezeu... Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconiță (diákonos) a Bisericii din Chencrea; s'o primiți în Domnul, într'un chip vrednic de sfinți și s'o ajutați în orice ar avea trebuință de voi; căci și ea s'a arătat de ajutor multora și îndeosebi mie. Spuneți sănătate Prisciliei și lui Acvila, tovarășii mei de lucru în Christos Isus". — Rom. 15:8; 16:1-3.

³¹ Ca slujitoare sau diákonos poate că Fivi a servit asemănător ca femeile, cari au servit pe Isus. Citim, cum au sprijinit femeile pe Isus în slujba serviciului Său de propovăduire: „Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El; și mai erau și niște femei, cari fuseseră tămăduite de dureri rele și de boale: Maria, zisă Magdalena, din care ieșiseră șapte draci, Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Suzana, și multe altele, cari-L ajutau cu ce aveau". Luca 8:1-3; Mat. 27:55; Marcu 15:40, 41.

³² Tot la fel a servit Priscila pe Pavel în mod asemănător; dar ea a făcut mai mult decât aceasta, pentru că Pavel zice despre ea și soțul ei Acvila: „...cari și-au pus capul în joc, ca să-mi scape viața. Le mulțumesc nu numai eu, dar și toate Bisericile ieșite dintre Neamuri". Apoi Pavel amintește pe alte femei, când spune: Spuneți sănătate Mariei, care s'a ostenit mult pentru voi". „Spuneți sănătate Trifenei și Trifosei, cari se ostenesc pentru Domnul", (Rom. 16:4, 6, 12). Fără îndoială serviciul acelor femei ca slujitoare ale lui Dumnezeu și acel al lui Fivi ca „diaconița bisericii" din Chencrea a însemnat mai mult decât faceri de serviciu de ajutor ca spălat, călcat, pregătirea mâncărilor, etc., pentru bărbații, cari sunt servii lui Dumnezeu. El a cuprins o mărturie cu gura despre împărăția lui Dumnezeu între aceia, cari au stat în afară de biserică. Profeția din Ioel 2:28-32, despre care Petru a declarat, că s'a împlinit dela Rusalii, și care se împlineste în mod deosebit acum, dela 1919 d. Chr., a fost citată de către Petru după cum urmează: „In zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor prooroci". (Fapte 2:16-18). Proorocirea amintită aici înseamnă: a proclama în public lucrurile cuprinse în profețiile Cuvântului lui Dumnezeu, ale Bibliei, deși prin spiritul lui Dumnezeu turnat la Rusalii li s'a dat unora și darul profeției în înțelesul de a prezice.

³³ Probabil că cu privire la acest dar din urmă al profeției scrie Luca: „A doua zi, am plecat și am ajuns la Cezarea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei șapte (cari sunt amintiți în Faptele Apostolilor 6:5), și am găzduit la el. El avea patru fete-fecioare cari prooroceau", (Fapte 21:8, 9). Cu siguranță însă au profetit celelalte femei, de pildă Fivi, Maria, Priscila, Trifena și Trifosa când au fost unse cu spiritul-sfânt, în înțelesul,

că au făcut cunoscut, altora, cari n'au aparținut bisericii, lucrurile, cari au fost cuprinse în profețiile lui Dumnezeu sau cari s'au întâmplat în împlinirea astorfel de profeși. Proorocind astfel au fost în cel mai înalt înțeles al cuvântului slujitoare ale lui Dumnezeu. Prin urmare, este cu totul conform cu Sfânta Scriptură, că femei consacrate astăzi, tinere și bătrâne, fecioare și măritate; asupra cărora se odihnește spiritul lui Dumnezeu și cari merg din casă în casă, prin faptul că răspândesc vestea lui Dumnezeu cu gura și cu ajutorul scrierilor tipărite, sunt privilegiate și clasate ca „servii ai lui Dumnezeu". Mai departe este după Scriptură, că toți martorii consacrați ai lui Iehova din prezent, femei și bărbați la fel, sunt privilegiați și tratați ca servii ai lui Dumnezeu ai Evangheliei, și că ei înșiși se recunosc și se mărturisesc ca atari.

O Societate de servii ai lui Dumnezeu

³⁴ In volumul 8, sentința Nr. 14 (rectificată), care a fost emisă prin fostul președinte al biroului, de recrutare în 2 Noembrie 1942 (în Statele Unite ale Americii), sub titlul: „Poziția Martorilor lui Iehova" ca servii lui Dumnezeu (predicatori)" se declară următoarele: „Martorii lui Iehova pretind scutire de instrucție, de serviciu și de înrolare în clasa IV-D, și aceasta ca servii hirotoniți cu adevărat ai religiei conform... paragrafului 622.44, dispoziții de recrutare, ediția a doua, cari sună după cum urmează; ...Paragraful 6:22.44... (b) Un „serv regulat al religiei" este cineva, care predică și învață în mod regulat principiile religiei ale unei biserici, secte religioase sau organizații religioase recunoscute, al cărei membru este el, fără ca să fi fost hirotonit formal ca un serv al religiei, și care este recunoscut de către biserică, secta sau organizațiunea respectivă ca un serv al lui Dumnezeu" *).

³⁵ Observați cuvintele din urmă: „Care este recunoscut de către biserică, secta sau organizațiunea respectivă ca un serv al lui Dumnezeu". Martorii lui Iehova sunt consacrați pe deplin Dumnezeului Celui mai Înalt, al cărui nume numai al lui este Iehova, și ei lucrează împreună cu Watch Tower Bible & Tract Society ca un instrument, de care i-a plăcut lui Dumnezeu să se servească dela întemeierea sa legală în anul 1884. Societatea aceasta a recunoscut în același fel ca servii ai lui Dumnezeu și ai Evangheliei Sale pe toți aderanții ei, bărbați și femei, cari sunt consacrați lui Iehova Dumnezeu prin Christos Isus. In publicația sa oficială, *Turnul de Veghere*, care a început să se publice în Iulie 1879 (în englezește), ea a numit pe aceștia așa în mod regulat. Despre o adunare generală a unor astfel de consacrați, adică adunarea Cinei Domnului în Allegheny, Pennsylvania, care a avut loc Joi, în 3 Aprilie 1890, și care a fost vizitată cam de 75 de persoane, cari locuiesc în afară de acest oraș, *Turnul de Ve-*

* Vezi Consolațion, englezește, Nr. 611 din 17 Februarie 1943, pag. 18—15.

31 Oare cum a s'ujit Fivi ca „s'ujitorii adunării"?

32 Ce a cuprins serviciul femeilor, pe care îl amintește Pavel?

33 Ce concluzii tragem pentru prezent din proorocia lor?

34 Ce poziție de excepție au pretins Martorii lui Iehova în Statele Unite în decursul războiului mondial al doilea și conform cărei decizii?

35,36 (a) Ce a recunoscut Societatea Turnul de Veghere cu privire la aderanții săi consacrați? Cum a arătat aceasta „Turnul de Veghere"?

ghere în ediția sa engleză din Aprilie 1890 a spus în alineatul 5:

³⁷ „În total au fost prezenți cam două sute de servi ai lui Dumnezeu, pentru că toți sunt servi ai lui Dumnezeu, propovăduitori ai adevărului, privit din punctul nostru de vedere și și din punctul de vedere al Cuvântului lui Dumnezeu, în care Cuvânt toți sunt recunoscuți ca preoții, ca membrii ai preoșimii regale, cari, îndreptății prin sângele prețios, s'au prezentat ca jertfe vii lui Dumnezeu și adevărului Său. Între aceste două sute de persoane au fost unii, cari în diferite organizațiuni omenești au activat în public ca păstori și cari mai demult au fost obișnuiți să poarte titlul unui „Sfinția voastră” etc. Aici însă au stat toți preoții lui Dumnezeu pe aceeaș treaptă și s'au recunoscut unii pe alții ca frați și pe Christos Isus ca pe singurul preot principal al ordinului nostru. Între acești foști „Sfinția voastră” au fost unii, cari au servit Luteranilor, Presbiterianilor, Presbiterianilor Asociați, Bapțiștilor, Metodiștilor, Protestanților Metodiști și la „United Brethren”. Ce minunat de a vedea, că toți aceștia se mărturisesc a aparține numai la singura biserică, a căror nume sunt scrise în cer, și au numai o mărturisire de credință: „Cuvântul lui Dumnezeu, și un singur Domn și Învățător: Christos Isus, și un titlu, frați, și un ordin sfânt: preoție regală...”

³⁷ Până în ziua de astăzi *Turnul de Veghere* și corporațiunea legală, al cărei organ oficial este el, nu s'au depărtat dela această poziție. El menține cugetul, că toți aceia, cari sunt consacrați lui Iehova Dumnezeu prin Christos Isus și pe cari și-a pus Dumnezeu spiritul Său sunt „servi ai lui Dumnezeu”, atât acei dela rămășița unsă, cât și cei dela numărul cu mult mai mare al oamenilor de bine, cari sunt „alte oi”, pe cari le-a adunat Păstorul Cel Bun în turma lui. Într'adevăr Societatea neînregistrată a Martorilor lui Iehova de pe întreg pământul este o Societate de „servi hirotoniți ai lui Dumnezeu”. Oare te zăpăcește această susținere, cum a zăpăcit pe atâția judecatori, slujbași de recrutare, funcționari de poliție și preoți ai religiei? Pui tu aceeaș întrebare ca și ei: Dacă toți Martorii lui Iehova sunt servi ai Evangheliei și între ei nu se află o clasă de preoți și o clasă de mireni, unde își are fiecare astfel de serv hirotonit al Evangheliei comunitatea sa? Răspunsul este simplu.

³⁸ Întrebă-te odată: Unde și-a avut Isus Christos comunitatea. El care poartă titlul de „Martor credincios și ardevărat”? și unde a fost comunitatea celor doisprezece apostoli ai Săi? Nici-unul dintre ei n'a zidit clădiri de ale religiei, nu s'a instalat în ele și n'a organizat o comunitate, peste care să facă pe preotul, pe domnii spirituali. Fost-au pentru aceea mai puțin servii lui Dumnezeu? Nicidecum! Dumnezeu și-a pus spiritul peste ei ca servii Săi adevărați; și preoții națiunii religioase au plecat cu mâna goală, ceea ce dovedește, că ei n'au fost servii lui Dumnezeu, ci servii lui Satan ai Diavolului. Bine, dar unde s'a aflat comunitatea lui Isus Christos și a celor doisprezece apostoli ai Săi și a

celor șaptezeci de alți Evangheliști, pe cari i-a trimis? Ei bine: Comunitatea lor s'a compus din persoane cu urechi de auzit dintre toate „oile” pierdute ale casei lui Izrael. Isus a fost trimis la aceste „oi” pierdute. El a arătat că ele au fost comunitatea ucenicilor Săi, când le-a zis: „Să nu mergeți pe calea păgânilor, și să nu intrați în vre-o cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai de grabă la oile pierdute ale casei lui Israel. Și pe drum propovăduiți, și ziceți: Împărăția cerurilor este aproape!” (Mat. 10;5-7; Luca 10:1-5). Mai târziu, după învierea Sa, Christos a zis: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i”. „Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”. (Mat. 28:19; Luca 24:47). Cu aceste cuvinte a mărit Isus comunitatea, întrucât ea a trebuit să cuprindă pe toți oamenii din toate națiunile păgâne, cari posedă o minte primitoare și iubire pentru adevăr.

³⁹ Astăzi, prin urmare, toți oamenii cu urechi de auzit, la cari sunt trimiși Martorii lui Dumnezeu, ca să propovăduiască Evanghelia, vestea bună a împărăției întemeiate a lui Dumnezeu, sunt comunitatea acestei Societăți de servi hirotoniți ai lui Dumnezeu, a Martorilor consacrați ai lui Iehova. În lucrul lor din casă în casă fiecare prag de ușă, fiecare treaptă, pe care explică vestea împărăției, devine amvon și locuitorii ascultători ai casei devin comunitatea lor sau o parte a ei. Fiecare casă, unde aranjează și în studii particulare despre Biblie, devine un loc, unde se întâlnește împreună cu comunitatea lor. Fiecare local public, unde invită pe toți oamenii, cari flămânez după adevărul împărăției, devine un loc neutral, unde membrii comunității lor se pot întâlni unii cu alții, liberi de sectarism și indiferent de părerile și legăturile lor religioase de mai înainte. Ce comunitate! Nu numai una de aceea, căreia trebuie să se facă o *multime mare* de servi ai lui Dumnezeu, a cărei membri toți preamăresc pe Iehova Dumnezeu și pe Regele Său Christos Isus și servesc pe Dumnezeu zi și noapte în templul Său. — Apoc. 7:9-15.

⁴⁰ Poziția Martorilor lui Iehova ca propovăduitori și servi ai lui Dumnezeu le-a fost trasă la îndoială de dușmanii lor, cari îi invidiază din cauza poziției lor față de Dumnezeu. Ei spun, că Martorii lui Iehova sunt vânzători ambulanti, vânzători de cărți din casă în casă, pentru că ei ru propovăduiesc numai cu gura, ci și cu ajutorul scrierilor tipărite și răspândesc cărți și broșuri, cari cuprind propovăduiri tipărite și pe cari le dau oamenilor gratuit sau în schimbul unei contribuțiuni mici de bani pentru cheltuielile tipăririi și răspândirii. Ei clasează prin urmare pe Martorii lui Iehova ca vânzători de cărți din casă în casă și încearcă să facă pe tribunale să le aplice legile privitoare la comerțul făcut în scop de câștig, încearcă să pretindă dela ei ca să-și scoată un brevet scump și voiesc să pună impozit pe ei și pe scrierile lor și pe tipografiile lor. Ei trec cu vederea în mod intenționat peste principiul, pe care l-a explicat apostolul Pavel: „Nu știți că cei ce în-

37 Ce fel de Societate sunt Martorii lui Iehova?

38 Unde s'a aflat comunitatea lui Isus și-a apostolilor Săi?

39 Cine formează comunitatea Martorilor lui Iehova astăzi?

40 În care clasă pun dușmanii astăzi pe martorii lui Iehova?

deplinesc slujbele sfinte, sunt hrăniți din lucrurile dela Templu... Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din „Evanghelia”. — 1 Cor. 9:13, 14.

41 Martorii lui Iehova, de aceea, vor continua să mărturisească poziția lor ca „servii lui Dumnezeu” în înțelesul adevărat al acestui cuvânt și vor interveni în favorul ei și vor lupta pentru ea. În mod asemănător a fost acuzat Pavel că este un înșelător, pentru că stă în afacerea propovăduirii pentru ca să obțină câștig din comunitatea sa. Dar Pavel a susținut, că este servul lui Dumnezeu și că este capabil

pentru acest serviciu. El a zis: „Și, cine este capabil pentru acesta? Noi nu aparținem la cei mulți, cari fac din Cuvântul lui Dumnezeu o meserie. Noi vorbim din minte curată, din partea lui Dumnezeu și înaintea lui Dumnezeu, în Christos”. (2 Cor. 2:16, 17, *Reinhardt*). Cu cuvintele apostolului Pavel, care ne invită ca să-l urmăm, așa cum a urmat el pe Christos, Martorii lui Iehova declară fără frică acuzatorilor lor mincinoși: „Eu nu fac afacere cu vestea lui Dumnezeu; eu nu sunt un vânzător din casă în casă”. Fără ca să se lase intimidati, pătrund înainte în toate națiunile, biruiesc împotrivirea crescândă și se dovedesc ca servii adevărați ai lui Dumnezeu, prin faptul că propovăduiesc vestea împărăției Sale.

41 Pentru ce înțepă martorii lui Iehova și mai departe, asemănător lui Pavel și ce dovadă practică posedăm?

PRIN PENINSULA IBERICA

(Continuare)

În ziua următoare un avion cu două motoare al liniei aeriene iberice ne duce în două ore și douăzeci de minute la aeroportul din Barcelona. Acum suntem în provincia Catalonia, unde domnește un spirit cam de independență. Deci nu este ceva neobișnuit, că cineva, care s'a refugiat aici, vorbește de Spania ca de un „mare lagăr de concentrare”. Dela *movimiento* din 1936 și biruința sa finală, preoții s'au întors cu pianuri de răzbunare în Spania. Noi seminarii de preoți au fost clădite, și mai mulți oameni au luat în serios religia catolică. Pendula bate spre religie. În Spania, ierarhia catolică poartă o campanie a B. I. E. Ea a făcut în anul 1944 prin învățați eminenti bisericești o traducere remarcabilă, modernă, a întregii Biblii, dar cere 50 de Pesetas pentru un exemplar (la banca din Madrid ni s'au înmănat pentru un dolar american 16 Pesetas și 40 de Centimes), care preț face imposibilă procurarea acestei Biblii poporului de rând sărac. Chiar și cu bani nu este ușor de a primi un exemplar al acestei Biblii romano-catolice.

În Barcelona am cautat imediat pe prietenii noștri și i-am și găsit în curând. Ei ne-au spus bun venit într'un mod într'adevăr creștinesc. O familie s'a oferit din imbold propriu să plătească toate cheltuielile pentru restul șederii noastre în Spania și ne-a înmănat numaidecât 2.500 de Pesetas pentru întrebuințarea imediată — așa de mare încredere a avut în noi. Am găsit că au posedat un exemplar al ediției de încheiere a lui *Messenger* (în englezește), în care este cuprins raportul despre adunarea din Cleveland din anul 1946. Ei n'au primit *Turnul de Veghere* timp de câteva luni, dar ediția din 1 Aprilie a fost în posesiunea lor. În ce privește cărțile și broșurile Societății, n'au posedat niciuna din scrierile noi, cari au fost publicate dela 1942.

Miercuri (14 Mai) este mare agitație în Barcelona. Caudillo, Franco va apare Vinerea viitoare în oraș, și se raportează, că au fost arestați astăzi ca măsură de siguranță mulți aderenți celebri de „stânga” sau

„republicani”, din cauza unui pretext însemnat; și ei nu pot deveni liberi, numai cu o aprobare iscălită de episcop ca supraveghetorul orașului. După masa târziu ședem la un prânz împreună cu frații noștri, și până la urma sunt adunate 10 persoane în jurul mesei. După ce ne-am informat despre ei, amândoi vorbim la acești creștini serioși, cari au dorința să facă voința lui Iehova. Câteva surori plâng, pentru că cele spuse le mișcă inima. Este numit un comitet de serviciu regulat provizoriu din trei frați, ca să aducă în mișcare organizarea grupei din Barcelona. La ora 21 încheiem cu rugăciune.

Joi, în 15 Mai, trebuie să mergem la Barbastro, care este situat aproape de frontiera de Nord a Spaniei. Trei prieteni de ai noștri din Barcelona ne însoțesc. Administrația hotelului nostru ne dă pașapoartele înapoi cu noi *tripticos*. Fratele căsătorit, care ne însoțește, își procura pentru el și femeia lui un „*salvonconducto*”. Călătoria noastră durează în total zece ore. Priveliștea este pe tot parcursul foarte interesantă. În timp ce trecem pe lângă celebrul Monserrat, care este la stânga noastră (unde după legendă ar fi fost castelul sfântului Gral), creasta dințată a muntelui este înfașurată în negură și nori. În Selgua-Barbastro ne dăm jos și așteptăm un ceas legătura de tren spre stațiunea noastră de destinație. Un frate și fiul său au venit cu un alt frate până la acest punct de întâlnire al mai multor căi, ca să ne ia, și lacrimile îi dau în ochi acestui frate în timp ce ne salută. Dela Selgua călătorim cam 45 de minute mai departe și pe drum ne salută din depărtare Pirineii acoperiți de zăpadă, cari stau ca niște santinele între Spania și Franța, ale caror granițe în timpul de față sunt închise una față de alta. Ne dăm jos la Barbastro, un oraș cu o întindere și populație destul de mare. Locuitorii lui au o atitudine cu totul anticlericală, dar mai marii lui stau în alianță cu preoțimea. Aici frații ne arată aceeași ospitalitate bucurăoasă ca și în alte locuri. Fratele, în locuința căruia ne adunăm, și ne luăm mesele, a fost foarte conștiincios și a îndurat mult, pentru că s'a

silit să stea credincios lângă adevăr. El a avut mult de suferit din partea religioniștilor politici din Hu-
esca, unde a posedat o prăvălie bănoasă și o ocu-
pație, care la urmă a venit cu familia sa aici, pen-
trucă aici oamenii nu sunt atât de fanatici religioși.
Tocmai astăzi au sosit cu poșta două exemplare ale
Turnului de Veghere spaniol pentru el și pentru un
prieten. Gasim că posedă și ediția dela urmă a lui
Messenger. În acea seară au fost prezenți 15 spa-
nioli la adunarea noastră, și întrunirea a durat până
la ora 10,25. Ne-am informat despre situația lucruri-
lor și am rostit cuvântări cu conținut încurajator
și instrutor.

În dimineața și după masa următoare ne-am ocu-
pat cu aceea, ca să consacram atențiunea noastră
personală fraților localității și să constatăm, cum
stau lucrurile într'adevăr. Alte patru exemplare ale
Turnului de Veghere sosesc cu poșta, și anume e-
dițiile din 1 Aprilie și 1 Mai. Adunarea noastră de
seară durează două ore și jumătate; alară de noi
sunt de față 15 persoane. Un punct deosebit cu oca-
zia aceasta este numirea fratelui amintit mai sus ca
serv de grupă provizoriu. Mai departe frații sunt încu-
rajați să țină de acum înainte studii din *Turnul
de Veghere* și să aranjeze și adunări de serviciu
săptămânale. Prin faptul că de acum înainte țin
legătura regulată cu biroul principal din Brooklyn, si-
tuația privitoare la interesul lucrării Domnului în această
parte a Aragonului trebuie să se îmbunătățească, și
lucrarea trebuie să se întinda. În ziua următoare, noul
nostru serv de grupă se întoarce cu noi înapoi la
Barcelona. La întoarcerea noastră, iarăși ne sunt cer-
cetate pașapoartele și sunt controlate de către per-
soana oficială, care merge prin tren, cum s'a făcut
și în călătoria noastră încoace. La puțin timp după
ora 18 zărim din nou Monserrat-ul de data aceasta
clar și limpede. În timp ce ne uităm la creasta lui
cu mulții colți și vârfulite multe, putem înțelege mai
bine numele său, căci Monserrat însemnează "mun-
tele dinților de ferăstrău". Mai mult de un ceas din
călătoria noastră stăpânește ținutul, apusean și la
urmă îl vedem desenat ca o siluetă pe cerul de
seară înecat în văpaie, pe care tocmai apune soa-
rele. În timpul de față acest munte celebru, bătător
la ochi, este dominat de o mănăstire de călugări
precum și de clădirea religiei dominante, cari așa
zicând s'au cuibărit sus de tot între vârturile sale.
Preoții școlari aici aparțin la cei mai distinși ai
Spaniei.

După întoarcerea noastră în Barcelona, aflăm că
Caudillo Francisco Franco a sosit în acea zi (Sâm-
bătă, 17 Mai) în oraș și sub paza trupelor maurice
a mers în cortegiu de paradă pe străzi. Centrul ora-
șului și străzile principale strălucesc în podoabă bo-

gată de steaguri și stindarde în colorile naționale.
Pe stâlpii de așaj a atârnat pretutindeni chipul lui
Franco, și a fost laudat și preamărit în trei privințe:
1) a eliberat Spania de barbarismul bolșevist, 2) a
păzit Spania de intrarea în al doilea război mondial,
și 3) a apărat Spania împotriva pericolului comu-
nist. Duminecă dimineața am avut ocazie să ne slo-
bozim de pe înălțime în automobil pe "diagonala",
trecând pe lângă palatul național, unde a rezidat
Caudillo. Trupe de gardă maurice în costume, cărări
pe cai, păzesc parcul în timp ce mulțimi mari de
popor stăteau în drumul dela poartă. Noi însă am
mers în drumul nostru cu cugetul la interesele Re-
gelui lumii noi a dreptății!

Prietenii noștri din Barcelona au auzit că în a-
ceastă Duminecă după masă vom vorbi în locuința
fraților noștri. În timp ce ne aflam încă la prânz, au
început să vină înăuntru, până când la urmă au șe-
zut 20 dintre ei în jurul mesei și au ascultat lucruri-
le, cari au vorbit despre împărăția lui Dumnezeu,
interesele sale și serviciul ei. A fost o grupă, care
a arătat bine, și a ascultat cu mare atenție cele
spuse. Întrucât ierarhia catolică aduce acum la în-
deplinire în Spania o campanie a Bibliei, prietenii
noștri pot dovedi tot așa de bine lucrurile privitoare
la împărăție din ediția catolică a Bibliei ca și din
edițiile protestante. Dar și fără scrierile Societății
pot propovădui Evanghelia, cum fac frații lor în pro-
vincia romano-catolică Quebec, Canada, unde merg
prevăzuți numai cu Biblia și țin studii de Biblie la
oamenii de bine, pe cari îi găsim.

Având în vedere declarațiunile lui Caudillo despre
libertatea religioasă în Spania și până când Socie-
tatea este în situația ca să înființeze acolo iarăși un
birou de filială, a fost pus un frate, ca să preia deo-
camdată supravegherea peste întreaga activitatea
Martorilor lui Iehova și a tovarășilor lor în această
parte a pământului. O rugăciune din partea acestui
nou numit a încheiat discuțiile noastre de masă. Doi
oameni noi de bine au abcnat *Turnul de Veghere*,
și un timp destul de lung discuțiunea a continuat
după aceea în grupe mai mici. Toate acestea sunt
o mărturie despre interesul sincer din partea ace-
stor oameni din Barcelona, și Societatea va face tot
posibilul ca să întindă mână de ajutor acestor oa-
meni dragi. Seara târziu ne întoarcem în hotelul nos-
tru, ne luăm dela administrația hotelului pașapoar-
tele cu noi *triptico*, dar nu vom mai avea lipsă de
el în Franța, unde plecăm în cealaltă zi. Raportul
despre aceasta îl cruțăm pentru povestirea noastră
următoare.

Watchtower din 15 Septembrie 1917.

Adunări în departamentul Ronului și în Elveția

Cele douăsprezece zile, pe cari le-au petrecut în
vizită în Spania cei doi reprezentanți călători ai lui
Watch Tower Society, F. W. Franz și H. C. Coving-
ton, au trecut într'un mod foarte interesant, cum a
fost descris aceasta în raportul trecut. Luni dimi-

neața, în 19 Mai, au luat în Barcelona trenul spre
localitatea de frontieră Portbou situată la Marea Me-
diterană, în vârful de Nord-Est al Spaniei. N'a fost
nimic nou pentru ei, că pe drum a apărut iarăși
slujbașul guvernului, căruia a trebuit să-i dea paș-

poartele pentru inspecție. După ce ni s'a dat mai târziu drum liber de către politicosul funcționar vama spaniol din Portbou, călătorim în serpentine pe coama munților dinaintea Pireneilor, cari aici cad prăpăstios în mare. O sârmă ghimpată ne împiedică să călătorim pe șoseaua de dincolo, care conduce în jos pe acest munte. Aceasta ne amintește de ruperea relațiilor dintre Spania și Franța. Taxi vin din partea franceză în sus și se opresc la distanță mică de sârma ghimpată. Aceasta este acum trasă, și ca americani avem voie să mergem pe partea franceză. După aceea taxiul nostru merge în serpentine în jos pe munte și ajunge la ora 14,26 în pitorescul Cerbère. Noi trecem acum vama franceză și trebuie să așteptăm apoi câteva ore până când trenul nostru călătorește la ora 19,15 seara în direcția Lyon. O distanță destul de bunicică mergem pe lângă țarm, cu privire liberă pe Marea Măd terană. Nu vine nimeni, care să ceară pașapoartele noastre ca să le vadă? Intr'adevăr nu, căci acum suntem în Franța, nu mai suntem în Spania. În dimineața următoare ajungem în Lyon și întâlnim la gară pe interpretul nostru francez, pe servul filialei din Paris și pe alți prieteni în adevăr.

În ziua următoare va avea loc o adunare a zilei în Lyon, la care se așteaptă 400 de persoane. Toate au fost invitate printr'o carte poștală ca să ia parte la ea; căci aceasta nu va fi un aranjament public. Deși frații tare doresc după aceea, totuși Societatea Turnul de Veghere încă nu este liberă în Franța. Ea încă nu este înregistrată *); și scrierile Societății nu pot fi răspândite din casă în casă și nu pot primi bani dela oameni, cari primesc scrierile noastre ca dar. Până acum n'a fost posibil de a trimite cantități mai mari de literatură de a Societății în țară. Miercuri (21 Mai) în ziua adunării, cade ploaia; Pentru adunarea de dimineață mergem pentru serviciul de campanie în *Sale de Réunions*, și pentruca toți să aibă loc ne întrunim în marele Café „La Fayette” jos în sala de mâncare. Programul tipărit prevede dela ora 9 până la 11,30 dimineața „serviciu dela ușă la ușă cu Biblia”. Cafeneaua este arhiplină, în timp ce adunarea noastră este începută cu rugăciune de către servul filialei, Henri Geiger, care prezidează. Unii dintre frații prezenți au venit dela depărtări de 200 până la 500 de kilometri din Toulouse, Toulon, Nisa, Marsilia, etc. Un om de culoare, un frate în mijlocul lor, se trage din Brazzaville, Africa de Vest și un altul din insula franceză Martinique. Numai treizeci din această mulțime mare prezentă se trag din timpul de dinainte de războiul al doilea mondial, dar vedeți acum — în urma activității desfășurată de ei — aceste cete din Franța de Sud! Nu se cântă, pentrucă nu sunt la dispoziție cărți de cântări franțuzești și nici foi pe cari să fie scrise cântările. Fratele Geiger ne prezintă pe acești vestitori ai împărăției și dă apoi îndrumări de serviciu. Cam la ora 9.20 dimineața încep să meargă în grupe în campanie. Trei *proclamateurs* versați sunt trimiși cu trei neexperimentați, cari merg pentru întâia dată. Cifrele calculate la urmă ne arată, că au mers

175 de vestitori din casă în casă, au petrecut 338 de ore în serviciul de campanie și au găsit 239 de persoane, la cari se pot face vizite ulterioare cu studii de Biblie Pentru membrii grupei Lyon aceasta înseamnă mult lucru după această sesiune, pentrucă această grupă locală nu are numai 100 de membri și este împărțită în șase grupe a Turnului de Veghere.

Aduierea de după masă este deschisă la ora 13,25 în *Salle de l'Ancien Hotel de l'Europe*. Fred Gabler, care este aici din Anglia, ca să slujească ca traducătorul nostru în franțuzește, ține prima cuvântare în franțuzește, un rezumat de 30 de minute al articolului *Turnului de Veghere „Inspirațiune”*, care a apărut în 15 Mai în englezește. El dă acum cuvântul fratelui Franz, care vorbește despre așezăminte Societății, de exemplu despre stațiunea de radio WBBR Școala Bibliei „Gilead” a Turnului de Veghere, mai departe despre cele mai mult ca 57 de birouri de filială ale Societății și creșterea lucrării în decursul (și în ciuda) războiului al doilea mondial în țările, a căror limbă este de origine latină (inclusiv Franța); și el explică apoi motivul pentru aceasta. După aceea ia loc pe tribună consilierul juridic al Societății H. C. Covington, pentru ceasul următor, și după o pauză de o jumătate de oră pentru încă un ceas. El a subjugat pe cei 463 de frați prezenți cu descrierea sa vie a luptei juridice, care a fost purtată în Statele Unite și Canada, mai ales în Quebec, pentru apărarea și exercitarea drepturilor noastre creștine de a propovădui Evanghelia; și el îi îndeamnă la străduințe energice și curagioase de a propovădui Evanghelia în Franța în mod organizat și conștienți pe deplin de drepturile lor ca servi ai lui Dumnezeu.

Fratele Geiger a vorbit apoi ca serv al filialei Societății cam un sfert de oră în limba franceză la cei adunați, după care, apoi, fratele Franz a ținut cuvântarea de încheiere. În aceste cuvinte el a arătat cum a lucrat Isus și ucenicii Săi în primul secol cu Evanghelia, și mai departe cum Iehova Dumnezeu a binecuvântat aceeași metodă de lucru, la care au fost nevoiți să revină martorii Săi în urma opririlor autorităților și din lipsă de scrieri pentru răspândire. Cuvântătorul a accentuat necesitatea mai multor lucrători, precum și a lucrării intensive a teritoriului prin vizite ulterioare și studii private ale Bibliei, cari sunt aranjate în locuințele aceluia, cari caută calea spre salvare.

După terminarea adunării, la ora 19.18, a răsunat sala de convorbiri bucuroase, mulțumitoare ale fraților, cari au vorbit unii cu alții, a fost numai o adunare de o zi, dar ea a fost plină de binecuvântări și a adus întărirea și încurajarea, de care au avut nevoie frații. Toate inimile au bătut foarte mulțumite, și veseli au pornit la drum spre casă. Dacă între împrejurările actuale în Franța, să zicem în Paris, ar fi avut loc numai o singură adunare generală centrală, atunci mulți din acești prieteni din departamentul Ronului și din împrejurimile sale, din cauza cheltuielilor n'ar fi fost în stare ca să meargă acolo. Prin această adunare de o zi în Lyon pe râul Ron, această parte a Franței a primit o încurajare pentru viața spirituală și serviciul ei pentru împărăția lui Dumnezeu.

*) În decursul lui Septembrie biroul filialei din Franța a transmis următoarea veste bună: „Ministrul de Interne a înscris decretul Societatea este recunoscută „Laudată pe Iehova”.

Elveția

Dela Lyon nu este departe cu trenul la Berna, unde se află filiala elvețiană a lui Watch Tower Bible & Tract Society. La puțin timp după ora 14, stăteam în ziua următoare în gara Berna. Intre aceia, cari au fost prezenți, ca să ne salute, s'a aflat președintele lui Watch Tower Society, N. H. Knorr, și secretarul său personal, M. G. Henschel, cari amândoi au fost în călătoria lor în jurul lumii, cum a fost descris aceasta în edițiile de mai înainte ale *Turnului de Veghere*. Tocmai cu șase zile înainte de noi au sosit în Capitala Elveției, venind din Milano, dela biroul de filială al Societății din Italia. Ce bine a fost că i-am găsit sănătoși și voloși după călătoria lor oboșitoare de trei luni, în decursul căreia au avut parte de atâtea întâmplări diferite în aer și pe pământ. În acea dimineață cei mai mulți din cei 60 de conlucrători ai filialei Berna erau plecați la Zürich, ca să facă aranjamente și pregătirile necesare pentru adunarea teocratică de patru zile a Martorilor lui Iehova în acel oraș, care a trebuit să se înceapă în cealaltă zi. Totuși au fost prezenți și servul filialei F. Zürcher și interpretul german A. Rütiman, și soția lui, ca să ne ia dela gară. În decursul ceasurilor ce-au mai rămas ni s'au arătat câteva frumuseți ale acestei republici mici, muntoasă, închisă de jur împrejur de țări.

Ultimul congres ținut în Elveția, la care a asistat președintele de atunci al Societății, adică răposatul J. F. Rutherford, a avut loc în 1936, în Lucerna. De atunci au trecut unsprezece ani, și după program la congresul din 1947 a trebuit să fie prezent noul președinte, N. H. Knorr, însoțit de secretarul său, de vice-președintele și de avocatul Societății. Aceasta a fost o împrejurare, care a meritat ca să fie convocată o adunare generală a fraților din toată Elveția, din Elveția germană, franceză și italiană. Pentru acest eveniment marcant a fost închiriată de a 23 până la 26 Mai casa congresului, care este mare și frumos înzestrată, dela care privirea alunecă pe lacul Zürich și pe împrejurimea sa admirabilă. Conferința publică a congresului, cuvântarea președintelui, „bucurie pentru tot poporul“, a fost anunțată pentru seara zilei de deschidere. Comitetul local al congresului a fixat-o pentru acea dată, în cugetul, că în zilele de Rusaliu, Duminică și Luni, oamenii vor pleca cu grămada afară din oraș, ceea ce ar putea micșora numărul vizitatorilor cuvântării, Placate, cari au atras privirea asupra lor, au fost lipite, 100.000 de foi de invitare au fost tipărite pentru distribuire; anunțuri au apărut în câteva cotidiene din Zürich, și s'au pus în mișcare marșuri de informațiune. Înainte de a se începe congresul oficial, numai Vineri, au mers pe străzile Zürich ului timp de câteva ore, 119 purtători de placate.

Oficial, adunările s'au început la ora 16 a acestei după mese de Vineri, în sala mare a congresului. Cântarea celor adunați a însoțit-o o orchestră de 24 de muzicanți. Au fost de față 570 ca să audă pe F. Zürcher, servul filialei, ținând cuvântarea de deschidere „serviciul binecuvântat“. Cu ajutorul acestui număr s'a putut afla bine numărul numărul acelor din public, cari au vizitat cuvântarea publică seara, când au apărut în total 1540 de persoane. Intre ei

s'au aflat trei locuitori din India de Răsărit în portul lor de acasă, ceea ce a amintit cuvântătorului, N. H. Knorr, vizita sa de curând în India. În mod necesar a vorbit la aceasta mulțime prin interpretul său, fratele Rütimann. El a ținut aceeaș cuvântare, pe care a ținut-o pretutindeni în călătoria sa mondială, și acultătorii dela galerie și din parter au ascultat cu atenție. Cu toată ora înaintată, până la care a durat cuvântarea din cauza traducerii, relativ numai puțini au părăsit sala. La sfârșit s'au împărțit 800 de exemplare din broșura de 64 de pagini „Prințul Păcii“, fără bani, ceea ce a arătat mai departe, că majoritatea celor prezenți a aparținut la publicul interesat.

În această zi de deschidere au luat parte 121 de vestitori la mărturia de pe străzi cu revistele *Turnul de Veghere* și *Trezii-vă!* În ziua a doua, duminică, au luat parte 279. În mod surprinzător, câțiva au plasat în lucru de două ore mai mult de 20 de exemplare, primind sumele de bani, cari le-au fost oferite de cei ce-au luat reviste. Pentru că această revistă nu este editată în Zürich, ci în Berna, vestitorii n'au putut-o oferi publicului direct pe sumă, care este arătată pe pagina a 2-a a revistei; așa sună dispoziția în Elveția, într-o țară, despre care se știe, că posedă foarte multe reviste. De joi până sâmbătă vestitorii împărăției, cari au apărut la adunarea generală, au petrecut 4.233 de ore de lucru în teritoriul orașului Zürich, au răspândit 6.517 broșuri, 5.586 de reviste, au primit 4 abonamente și au făcut 40 de vizite din nou la interesați. Cine mai vrea să spună, că ei nu sunt servi ai Evangheliei?

Sâmbătă după masă a fost caracterizată prin punctul de program „doi servi noi pentru frați“ în Elveția, cari amândoi sunt americani și absolvenți ai Școlii Bibliei Gilead a Turnului de Veghere. Au vorbit în limba germană despre experiențele lor în America ca servi pentru frați și cum s'au bucurat de serviciul acesta în Elveția. Mai târziu a urmat cuvântarea pentru botez. (Botezul însuși a avut loc duminică dimineața, când 89 de persoane au arătat în simbol, ca s'au consacrat lui Dumnezeu; nouă dintre ei au fost oameni de limba franceză.) În această după masă președintele Societății a vorbit și vestitorilor elvețieni permanenți, cari sunt cunoscuți ca „pioneri“. În acel timp se găseau în toată Elveția numai 18. Acest număr mic stă în contrast cu ocaziile, cari aici în țară aceasta există din plin; și aceasta se datorește fără îndoială metodei de a da scrieri gratuit, fără să se țină seamă, că ce cheltuieli și spese se fac prin aceasta răspânditorilor.

Până seara, numărul fraților prezenți s'a urcat la 1.800. Reprezentarea introducătoare a fost o plăcere, și întrucât a fost dată de alți patru absolvenți ai Școlii Gilead, a stârnit fără îndoială dorința unora să viziteze de asemenea această școală a Bibliei; dela care iese astfel de influență ce cuprinde toată lumea. Toți patru sunt lucrători, cari au lucrat mult timp în biroul de filială Berna și au fost chemați pentru școlare specială în școală, despre ceea ce au dat acum raport congresului. Ei s'au întors acum înapoi la lucrul lor dela filială, dar posedă o apreciere mai adâncă pentru organizațiunea mondială.

cum este condusă din Brooklyn, New York, Statele Unite ale Americii. Reprezentarea, care a urmat în ceasul următor, s'a dat în nemțește și franțuzește și a fost ilustrată prin fotografii. Ea a vorbit despre acțiunea de ajutorare, pe care au îndeplinit-o frații elvețieni spre folosul fraților greu apăsați din Germania, Austria și Ungaria. Plăcile fotografice s'au dovedit însă a fi de calitate inferioară: comentariile n'au fost întru totul adevărate, și câteodată fotografiile au atras atenția dela ceea ce s'a spus Unii frați elvețieni, cari au fost obișnuiți cu o astfel de reprezentare, au gândit că le-a plăcut. Dar la alții, cari au avut o cugetare mai progresistă și la acela, cari au dorit ceva mai întăritor decât o distracție amestecată, nu le-a făcut nicio impresie. Ei s'au gândit, că mai bine s'ar fi întrebuițat ora ca să se țină o cuvântare, care este în armonie cu adevărul, care înaintează, și cu mersul înainte al organizațiunii Domnului în lucrarea prezentă de întindere, de exemplu un raport al președintelui Societății despre călătoria sa în toată lumea sau examinarea unei teme vii biblice, cu care ocazie s'ar fi văzut limpede vorbitorul și nu tablouri nemișcătoare pe ecran.

Duminecă, numărul celor prezenți la adunarea germană în sală mare a congresului, a atins numărul cel mai mare de 2,550. În același timp au avut loc adunări de 150 de frați de limba franceză într'o sală alăturată din aceeași clădire. Pentru a plasa aceste rânduri, cari se înmulțeau ale celor prezenți, perețele despărțitor de dinapoi în hala cea mare a fost lăsat în jos cu ajutorul unui mecanism, ceea ce a permis ascultătorilor, să se reverse mai departe la urmă și de asemenea și în foerul cel mare, care se alătură la stânga. Din fericire această cea mai mare mulțime a fost prezentă ca să poată auzi, ceea ce s'a dovedit a fi conferința principală pentru toate cele patru zile: cuvântarea președintelui Societății. Înainte de masă și după masă a avut loc înainte de această cuvântare puncte bune de program, ca de exemplu cuvântarea secretarului său despre „limba — întrebuițarea ei greșită și întrebuițarea ei bună”, care a fost tradusă de F. Borys, un absolvent al Gileadului și membru al biroului din Berna, mai departe un studiu de un ceas al *Turnului de Veghere* și cinci demonstrațiuni, cari au arătat, cum pot fi întâmpinate obiecțiuni în punerea mărturiei din casă în casă și la cari demonstrațiuni absolvenții prezenți ai Gileadului au luat parte.

Pentru că a trebuit tradusă, în acea după masă cuvântarea înflăcătoare a președintelui despre tema preamăririi, care conduce la mântuire, a durat două ore. Cuvântând după început s'a arătat în ea necesitatea studiilor Bibliei cu ajutorul cărților de învâțătură. Faptul că frații elvețieni plasează anual în medie aproximativ numai șase cărți legate pe vestitor, n'a prea contribuit de a introduce la oameni multe astfel de studii ale Bibliei în locuințe. Ani de zile numărul vestitorilor în Elveția — în contrast cu creșterea mare a numărului de vestitori în alte țări — a rămas cam tot același. Ei n'au luat poziție stabilă și fără două înțelesuri în marele public, ca să se dovedească ca creștini adevărați con-

form Bibliei. Acesta a fost în mod vădit cazul în chestiunea neutrelității cu privire la afacerile și certurile acestei lumi, în contrast cu punctul de vedere al unui refuzator de serviciu pacifist din motive de conștiință, și tot la fel în întrebarea, dacă sunt sau nu sunt servii sau propovăduitorii adevărați numiți de Dumnezeu ai Evangheliei Sale. De exemplu biroul elvețian și-a luat asupra sa să publice o declarație în ediția revistei *Mângâiere* din 1 Octombrie 1943 (ediția elvețiană a lui *Consolation*), așa dar în decursul strămtorării crescânde a ultimului război mondial, când neutralitatea politică a Elveției a părut a fi amenințată, în care propozițiune a sunat după cum urmează: „Sufe de membrii de ai noștri și prieteni de credință și-au îndeplinit datoriile lor militare și le îndeplinesc mai departe”. Această declarație adormitoare a provocat atât în Elveția, cât și în unele părți ale Franței neliniște. Sub aplauze din inimă fr. tele Knorr ca președinte a explicat acum curajos, că aceste cuvinte ale declarației sunt respinse, pentru că nu prezintă atitudinea Societății și nu sunt în armonie cu principiile creștine, cum sunt cuprinse clar în Biblie. Acum a sosit timpul pentru frații elvețieni să depună o mărturisire înaintea lui Dumnezeu și a Christosului Său, și ca răspuns la invitarea fratelui Knorr ca să se exprime, mulți frați au ridicat mâna, pentru ca să facă pe toți privitorii să știe, că își retrag aprobarea făcută la această declarație din 1943 și nu doresc în niciun chip să o mai sprijinească.

Și s'a mai ventilat apoi temeinic și chestiunea juridică despre slujba serviciului creștin! Fratele Knorr a arătat, că vestitorii elvețieni s'au lăsat înșirați mult timp într'o clasă falsă. Autoritățile cu atitudine religioasă ale țării i-au clasat ca „vanzători ambulanti pe la case” sau vanzatori de cărți, cari se indeletnicesc cu o meserie ambulată din casă în casă, cu cari trebuie procedat în armonie cu legile industriale ale țării. Aceasta trebuie să înceteze acum! Martorii lui Iehova sunt de fapt și într'adevăr servi numiți ai Cuvântului lui Dumnezeu, și ei au dreptul la toată luarea în seamă și la toate permisiunile, cari se acordă preoților religiei din Elveția de către lege, inclusiv aceea, de a face colecte în adunările lor religioase înainte sau după ținerea unei propovăduiri. Martorii lui Iehova din Elveția însă au ezitat să stăruiască tare în slujba serviciului lor și să ia lupta pentru drepturile și libertățile lor ca servi ai Evangheliei cu prețul a câtorva arestări, întemnițări și a unei lupte aspre juridice și să meargă până la tribunale. Ei au lăsat neatinsă poziția de monopol a preoților religiei ca servi ai Cuvântului lui Dumnezeu. Timp de ani de zile au luat o atitudine pasivă față de aplicarea greșită a dispozițiilor pentru industrie la cari s'au referit ca să le interzică ca să primească bani pentru propovăduirile tipărite, pe cari le-au dat din casă în casă. Fratele Knorr a anunțat că la aceasta i se va pune capăt. (Ca urmare la aceasta lucrarea pionerilor a suferit, așa că acum au lucrat numai 18 pioneri în toată Elveția). Ce-i de făcut?

TEXTE ȘI COMENTARI

16 Aprilie

*Da, slava ta! — Fii birător, sule-te în carul tău de luptă, a-
pără adevărul: blândețea și neprihătirea. — Ps. 45:4*

Adevărul despre suveranitatea universală a lui Iehova este tăgăduit și combătut, și aceasta acum, când aceasta trebuie să fie exercitată prin Impărăția Sa. De aceea, Regele trebuie să meargă în războiul final al Armagedonului, ca să confirme acest adevăr și adevărul întregului Cuvânt scris al lui Dumnezeu. Ca om pe pământ, Regele a fost blând și smerit, și urmașii pe urmele Sale manifestă astăzi o smerenie asemănătoare. Și ei sunt aspru strămotați, persecutați și combătuți în toate țările. Pentru a-i sprijini în atitudinea lor smerită, pe care o manifestă în ascultare față de voiața lui Dumnezeu și îndeplinirea lucrării Sale a predicării evangheliei, Regele trebuie să se suie în carul Său de luptă. El trebuie să dăruiască succes serviciului lor pentru Dumnezeu în ciuda tuturor împotrivirilor. Cea mai mare faptă a dreptății este justificarea suveranității și numelui lui Iehova; și pentruca Regele lui Iehova să întemeieze această dreptate în întreg universul, El trebuie să meargă înainte spre biruință. W. 1.10.

17 Aprilie

*Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă
un semn pe fruntea oamenilor. Ezech. 9:4.*

Porunca lui Iehova este „frecăți prin creștinătate”, care este contra-partea modernă a Ierusalimului necredincios. Și Martorii lui Iehova trebuie să meargă și vor merge. Ei nu pot să fie ascultători față de El și să stea acasă. Ei nu se pot lăsa oprii pe drept de a merge la orice locuri ale oamenilor, dacă trebuie să se facă voia lui Dumnezeu și voiesc să placă lui Dumnezeu. Guvernele și autoritățile lumești nu pot, fără ca să se opună direct poruncii ale exprese, să le oprească, să le împiedece și să interzică răspândirea mesajului Impărăției prin toată creștinătatea cât și predicarea lui în mod repetat, pentru a face în minte unora o impresie destul de adâncă, spre a lăsa un semn care-i va păzi de executarea prin cei „gase bărbați” ai lui Dumnezeu în Armagedon. Dacă însă autoritățile lumești interzic Martorii lui Iehova continuarea lucrării lor, Martorii lui Iehova știu din Cuvântul lui Dumnezeu ce trebuie să facă: „câci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu”. — 1 Tes. 4:9. W 15.9.

18 Aprilie

*Să păzești porunca, fără prihană și fără vînd pînă la ardă-
rea Domnului nostru Isus Christos... Regele regilor și Domnul
domnilor, 1 Tim. 6:14,15.*

În ciuda tuturor, cei credincioși nu vor tăgădui pe Christos ca Rege, ci, din cauza supunerii lor nesdruncinate față de El, El este Regele lor și ei sunt astfel în împărăția Fiului iubit al lui Dumnezeu. Aceasta nu cuprinde în sine vreo atitudine răvrăitoare față de împărățiile lumii, nici nu ne îndeamnă la oarecare activități subversive împotriva regilor și domnitorilor. Însemnează simplă că noi nu ne interesăm sau nu participăm la politică și afacerile guvernamentale ale acestei organizații pământești. Noi, de fapt, nu urmărim o domnie sau împărăție pământească. Când Isus cel înviat trimise pe servii Săi să facă ucenici din toate națiunile, El nu mai era mai mult în această lume, după cum nici nu făcea parte din ea, ci era pe punctul de a Se înălța la cer de-a dreapta Tatălui Său. De aceea, noi nu putem fi acuzați că am încerca să facem pe vreun om rege pe pământ. W 1.4.

19 Aprilie

*Întă ce zice Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și
a înviat: Știu faptele tale. — Apoc. 2:8, 9.*

Încă înainte de propria Sa moarte și înviere, Christos Isus a înviat mai multe persoane la viață. Toate acestea se întoarseră la putrezire și în țărâna pământului. „Dar El, pe care Dumnezeu L-a sculat din morți, n'a văzut putrezire”. (Fapte 13:37). Pentru acest motiv, Moise și ceilalți profeți, au prezis just întâmplările viitoare, anume, „că Christosul trebuie să pătimească, și că, după ce va fi cel dintâi în învierea morților, va vesti lumină”. (Fapte 26:22, 23). Și Ioan a declarat în mod just că mesajul său era dela „Isus Christos, care este Martorul credincios, cel întâi născut din morți”. (Apoc. 1:5). El a fost cel dintâi și cel din urmă care trebuia să învie prin puterea directă a lui Dumnezeu, fără

intervenția vreunei creaturi. El are înălțimea în ce privește învierea învierii, și învierea Sa a fost începutul „primei învieri”, în care se împărtășesc creștinii. — Apoc. 20:5, 6. W 1.4.

20 Aprilie

*Cine mustră pe alții, găsește mai multă bunăvoință pe urmă,
decît cel cu limba lîngătoare. — Prov. 28:23.*

Apostolul Pavel a găsit că unii membrii ai adunărilor creștine s'au vorbit de rău unii pe alții. Nici el însuși nu a fost exceptat de a fi o victimă a unor astfel de bîrăfitori. El a știut că pentru adunare a fost bine să o mustră, și el a fost destul de curajos să o facă, ca nu membru al corporațiunii conducătoare din acel timp a bisericii creștine. (2 Cor. 19:8-11; 11:5-7; 12:20-13:3). Lîngășirea n'ar fi folosit la nimic folositor în starea lor spiritală sărăcăcioasă, dar mustrarea le-a arătat calea cea dreaptă. Firește, pentru moment, poate să le fi ofensat sentimentele, dar mai târziu o vor aprecia și vor câștiga favoarea fraților cu cugetare dreaptă. Apostolul a fost drept în mustrarea fraților săi. El a făcut această ca să-i vîndecă și să-i ridice, nu ca să ofenseze capetele lor prin descurajare și disperare. Ei trebuie să observe prietenia care a însoțit această dojană. — Pa. 141:5. W. 1.5.

21 Aprilie

Să se țină de Cuvântul adevărat, Tit. 1:9.

Chiar dacă noi nu avem, așteptăm sau sperăm vedenii sau viziuri direct inspirate dela Domnul totuși noi putem studia vedetile și visurile bărbaților Săi credincioși din vechime. Noi putem să vedem cum Dumnezeu le-a împlinit deja prin Christos sau cum este în curs să le împlinească și apoi poate să ne ocrotească de visurile mincinoase și de vedeniile deșarte ale religioșilor creștinătății. Desigur niciunul dintre noi nu poate realiza vorbire sau scriere inspirată, însă Dumnezeu ne-a încredințat Biblia Sa inspirată și noi putem să ne conducem prin poruncile, învățăturile și instrucțiunile ei inspirate. Noi putem cita și copia Scripturile bărbaților inspirați ai lui Dumnezeu și le putem aplica în conformitate cu faptele. Noi putem observa cum le interpretează Dumnezeu prin Christos Isus cu ajutorul evenimentelor și faptelor, pe cari El le permite să aibe loc. Crezând în inspirațiunea Cuvântului Său scris, noi vom continua să ținem tare la el, știind că în ascultare de el este viață eternă, și noi suntem hotărâți să continuăm mai departe cu predicarea lui. W 15.5.

22 Aprilie

*Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v'ați făcut robți
at lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea. — Rom. 6:22.*

Scopul lui Dumnezeu de a-Și arăta îndurarea Sa față de persoane, nu este ca ele să continue să repete asemenea păcate în mod intenționat și să cugete că pot apela cu ușurință la mila lui Dumnezeu pentru acestea. Nicidecum! Mila Sa este un îndemn spre dreptate, o îndemnare la o străduință sinceră de a trăi mai presus de păcat și liber de serviciul lui Dumnezeu își arată mila pentruca cel consacrat să nuble după aceea în dreptate, și asemenea cale a dreptății și neprihătirii el trebuie să o păzească prin aceea că nu se mai întoarce la murdăria și serviciul păcatului, asemenea porcului spălat care se întoarce îndărăt în țărâna lui. Chestiunea integrității este pusă înaintea aceluia care primește mila iubitoare a lui Dumnezeu. El are acum prilejul să justifice modul de procedare al lui Dumnezeu cu el. Cum? Prin dovedirea că Diavolul este un mincinos când spune că Dumnezeu prin îndurarea Sa nu poate să ridice pe oameni din păcat și să-i facă să țină apoi tare pentru totdeauna la dreptatea Sa. W 16:4.

23 Aprilie

Domnul este îndelung răbdător. — Num. 14:18.

Prin răbdarea Sa a întregii acestei nelegiuiri trecute din partea dușmanilor Săi, Iehova s'a descoperit pe sine ca perfect neogolit. Dacă oamenii cari-L acuză, cugetă că au fost vătămăți prin dominația nelegiuirii, răului și apăsării pe pământ atunci cum stă cazul cu Iehova Dumnezeu însuși, având în vedere toată ofensa și ocara vădită, ce a însemnat pentru numele Său și pentru suveranitatea Sa în cer și pe pământ? Faptul că Dumnezeu a răbdat din partea dușmanilor ocără și împotrivire în contra persoanei Sale cea mai